

Kıbrıs'ta SOSYALİST GERÇEK

Siyasi Gazete

Aralık 2004, Yıl 8 Sayı: 136 - Fiyatı: 750,000 TL (KDV dahil) - İngiltere: 50p.

17 ARALIK'A GİDERKEN,
NE RUM BURJUVALARININ HEGEMONYASI,
NE DE TC EGEMENLERİNİN HEGEMONYASI!

**ASLOLAN
KIBRIS HALKI'NIN
ANTİ-EMPERYALİST
KAVGASIDIR!**

 Kuzey'de hükümet edenler "süreci Ankara ile götürececeklerini" haykırırlarken, Papadopoulos yönetimi de süreci Rum burjuvalarının çıkarlarına endekslemiştir.

 Milli çıkarlarla, emperyalistlere kölelik yolunu benimseyen Rum ve Türk egemenleri, bu halka hangi barışı getirebilirler?

 Kuzey'de tüm çözümleri Ankara'ya ve AB'ye havale eden siyasetler, sosyalistlerle neyin ittifakını düşünüyorlar?

**SOSYALİST
GENÇLİK EKI
GAZETENİZİN
ORTASINDADIR**

Başyazı

17 Aralık Sendromu ve
Burjuva Siyasetçilerimiz

Ülkemizin tüm sorunlarını, halkımızın burjuva sistemden kaynaklı tüm dertlerini dıştaki gelişmelere endeksleyip, bekleme moduna giren burjuva siyasetçilerimiz, bu süreçte de 17 Aralık sendromuna yakalandılar. 17 Aralık'ta AB'nin TC'ye tarih verip vermeyeceği üzerinden gelişmelerin, ...

Devamı Sayfa 2'de

KA-PAT-TIR-MA-YA-CA-ĞIZ!

**Eğitim-Sen'i
Kapatma Girişimleri**

Sayfa 6'da

**CEZMİ ERSÖZ'ÜN
"AYDINLIĞI"**

Sayfa 7'de

Neler Oluyor Neler?

Sayfa 3'te

Londra Mektubu

Ahmet Önal

Sayfa 4'te

Nazlıca

Nazlı Şahin

Sayfa 6'da

Parka

Ziya Çelik

Sayfa 7'de

Görüş

Ali Yalçınay

Sayfa 10'da

Sosyalist Gözlem

Özdemir Göçer

Sayfa 10'da

Kavgamız

Yusuf Alkm

Sayfa 11'de

Ortak vatan yaratmak, ortak mücadeleden geçer!

KSP: "Halkımızın özgürlük Mücadelesini Kurban Etmeyin"

Aralık ayı başında Kuzey Kıbrıs'taki meclisin oy birliği ile aldığı ve TC'ye Kıbrıs Cumhuriyeti'ni tanımama talebi kararına karşı KSP durumu değerlendirdi. KSP MK bir basın bildirisi yayınlarak çözüm ve barış yanlısı partilerin bir tarihi hata yaptıklarını; halkımızın özgürlük mücadelesini kurban etmemeleri çağrısında bulunarak gerek TC gerekse Rum egemenlerinin oyunlarına gelmemelerini talep etti. KSP basın bildirisi şöyle:

Halkımıza ve Kamuoyuna,

Geçtiğimiz günlerde Meclisin oybirliği ile karar altına aldığı ve TC'nin Kıbrıs Cumhuriyeti'ni tanımamasını talebeden kararı üzerine Kıbrıs Sosyalist Partisi Merkez Komitesi aşağıdaki değerlendirme ve kararı almıştır.

Kıbrıs Türk Halkı'nın yarım asırdır gerek Rum egemenleriyle ve Türkiye Cumhuriyeti'nin baskıcı anlayışıyla gerekse de büyük emperyalist güçlerin adadaki uzantıları ile uyguladığı baskılara karşı mücadele ettiği bilinmektedir. Son 30 yılda da fiilen Türkiye Devleti'nin Kuzey Kıbrıs'ta, Kıbrıslı Türklerin iradelerini ayaklar altına aldığı görüyoruz. Nitekim Annan Planı öncesinden hareketlenen ve meydanları dolduran Kıbrıslı Türkler birinci talepleri olan "Bu Memleket Bizim, Biz Yöneteceğiz" hedefini ortaya koymuşlardı. Halkımız bu taleplerinde haklıydı. Ülkemizde, tüm seçimlere müdahale eden, demokrasi güçlerine saldıran, düşünce ve ifade özgürlüğünü ayaklar altına alan, anayasanın geçici 10. maddesi ile tüm yetkileri elinde tutan Türkiye Cumhuriyeti 30 yıldır Kıbrıslı Türklerle baskı uygulamaktadır.

Mecliste alınan karara katılan "çözüm ve barış yanlısı partiler" de son 4 yılda halkımızla birlikte alanlarda "özgürlük ve demokrasi" talebiyle yürüdüler.

Oysa geline aşamada Türkiye Cumhuriyeti'nin AB macerasında önünde duran engellerden biri olan Kıbrıs'taki hukuk dışı varlığı ve uygulamalarının bizzat "çözüm ve barış yanlısı partiler" tarafından aklandığı görülmektedir. Üstelik bu aklama kararı bizzat TC tarafından istendiği için

süratle alınmıştır.

Rum Egemenlerin Kıbrıs Cumhuriyeti'ni tek başlarına elde tutma istekleri ve bunun sonucu olarak Tüm Kıbrıs'a hükmetme istekleri kabul edilemez. Bu konuda tüm barış güçlerinin tavır sergilemesi anlaşıldır. Fakat fiilen 30 yıldır Kıbrıs'ın Kuzeyini her türlü hukuk dışı uygulamayla elinde tutan ve Kıbrıslı Türklerin iradesini gasp eden anlayışı mahkum etmek için bu parlamento niye bu güne kadar karar almadı?

Üstelik bu kararı tüm partiler oybirliği ile alarak "ulusal konsey" anlayışına onay verdiler. UBP, DP ile aynı çizgide "ulusal konsey" anlayışına gelen CTP, BDH, TKP, BKP gibi partilerin bu yaklaşımı asla kabul edilemez. Bu anlayış en hafif deyişle TC'ye teslimiyettir.

Kıbrıs Sosyalist Partisi Merkez Komitesi, bu güne kadar halkımızın içinde mücadelede yer alan, BMBP'de üye olan bu partilere çağrı yapıyor. En kısa zamanda TC'nin AB macerasına kendinizi, halkımızın "Özgürlük Mücadelesini" kurban etmeyin. Bu tarihi yanıştan derhal dönünüz.

Daha bir ay önce BMBP'de ortaya konan "ne yama, ne rehin" anlayışına tümünüz imza koymuştunuz. Şimdi "yama olmayız" diyorsunuz ve TC'ye "gönüllü rehin olmak için" sıraya dizildiniz.

Kıbrıs Sosyalist Partisi, Kıbrıs Halkı'nın egemenlik haklarını, Rum halkı ile ortak mücadele ederek Rum Egemenler'den, Türkiye Devleti'nden ve uluslararası emperyalistlerden almayı esas görev olarak görür. Tüm çabasını da bu uğurda ortak vatan için, ortak mücadeleye yöneltir. Bu anlayışta olmayan, bu anlayışın tam tersi teslimiyetçi yaklaşımlar içinde olan partilerle ittifak yapmayı halka ihanet olarak görmektedir.

Saygılarımızla halkımıza ve kamuoyuna duyururuz.

Kıbrıs Sosyalist Partisi
Merkez Komitesi
09.12.2004

KSP DIKO 8. KONGRESİ'NE KATILDI

Güney Kıbrıs'ta Tassos Papadopoulos'un başkanlığını yaptığı ve hükümet ortağı olan DIKO partisinin 11 Aralık tarihinde yapılan 8. Kongresine davet edilen KSP, Kongre'de Genel Sekreter Kazım Öngen ve Siyasi Büro Sekreteri Mehmet Süleymanoğlu tarafından temsil edildi. Kongre'ye güney Kıbrıs'ın tüm siyasi partilerinin temsilcileri katılırken, kuzeyden KSP'nin yanında CTP, BDH, TKP ve BKP'nin temsilcileri katıldılar ve Kongre'ye hitap ettiler. Güney Kıbrıs partilerinden AKEL ve DİSİ temsilcilerinin dışındaki parti temsilcileri T. Papadopoulos'a 17 Aralık'ta AB'nin T.C.'ye gün vermesini veto etmesi için çağrıda bulundular ve destek beyan ettiler. KSP'nin doğrudan değinmediği bu konuda ise kuzeyden katılan parti temsilcileri veto kullanılmaması gerektiğini vurguladılar. T. Papadopoulos, yaptığı konuşmada, veto konusuna da değindi ve 16-17 Aralık günlerindeki siyasi ortama göre kararını vereceğini söyledi. KSP Genel Sekreteri Kazım Öngen'in kongrede okuduğu mesajı şöyledir:

Sayın Başkan, Değerli Konuklar, Kongre Üyeleri, Değerli Dostlar,

Kıbrıs Sosyalist Partisi adına 8. Kongre'nizi en içten duygularla selamlar, davetiniz ve Kongre'nize hitap etme olanağını bize verdiğiniz için teşekkürlerimi iletirim.

Kongre'niz Kıbrıs'ın barış ve huzura en çok ihtiyacı olduğu kritik bir zamanda gerçekleşmektedir. Kıbrıs halkının beklentisi olan, birleşik ortak vatan, birleşik halk, demokratik ve barış içinde bir Kıbrıs henüz daha gerçekleşmemiştir. Zaman bu beklentilerin aleyhine olacak şekilde geçmektedir. Şu anda her iki tarafta da, Kıbrıs sorununa kapsamlı bir çözüm vizyonu ve çabası terk edilmiş, tüm sorun Kıbrıs Cumhuriyeti'nin veya KKTC'nin Türkiye veya uluslararası arenada tanınıp tanınmama sorununa indirgenmiştir. Kıbrıs sorunu, Türkiye'nin AB'ye giriş sürecinde, Türkiye ile Kıbrıs Cumhuriyeti arasında bir pazarlık ve rehine konumuna indirgenmiştir. Açık ki bu politik tavırlar her iki tarafta da şövenizmi, milliyetçiliği ve ayrılıkçılığı körüklemektedir. Ne yazık ki tarihimiz milliyetçiliğin ve şövenizmin halkımıza getirdiği yıkım ve kötülüklerin tarihidir. Bunlardan ders alınmazsa ve çözümünden uzaklaşan böyle bir politik çizgi izlenmeye devam

edilirse ülkemiz kalıcı bölünmeye doğru gidecektir.

BM çatısı altından gelecek olan her türlü çözüm planı, Annan Planı'nda da olduğu gibi öncelikle dış emperyalist güçlerin çıkarlarını koruyacaktır. Eğer bu hoşumuza gitmiyorsa o zaman inisiyatif biz Kıbrıs halkı olarak ele almak zorundayız. Gerçekten çözüm, barış, birleşik bir vatan, her türlü emperyalist müdahaleden ve hegemonyadan arınmış demokratik bir Kıbrıs istiyorsak, bilmeliyiz ki bunu biz yaratacağız. O zaman yapılacak iş, tüm Kıbrıs çapında tüm barış ve demokrasi güçlerini biraraya getirmek, ortak bir barış platformunda örgütlemek, demokrasi ve siyasi eşitlik ilkeleri çerçevesinde kendi kaderimizi belirleyecek olan bir çözüm ve barış modelini oluşturmaktır.

Kıbrıs Sosyalist Partisi bu çabaya katılmaya, birleşik vatanın, birleşik halkın yeniden yaratılacağı her türlü çözümü desteklemeye hazırdır.

Kongre'nizin Kıbrıs'ta çözüm ve barış yolunda ileriye doğru bir adım olması ümidiyle başarılar ve hepinize barış dolu bir Kıbrıs'ta mutlu bir Yeni Yıl dilerim.

Başyazı

17 Aralık Sendromu ve Burjuva Siyasetçilerimiz

Ülkemizin tüm sorunlarını, halkımızın burjuva sistemden kaynaklı tüm dertlerini dıştaki gelişmelere endeksleyip, bekleme moduna giren burjuva siyasetçilerimiz, bu süreçte de 17 Aralık sendromuna yakalandılar. 17 Aralık'ta AB'nin TC'ye tarih verip vermeyeceği üzerinden gelişmelerin, sorunlarının çözülüp çözülmeceğini hesaplamaktadırlar. Kuşkusuz burjuva emperyalist güçler arasında gelişen uzlaşma veya çatışmaların emek güçlerinin mücadelesini olumlu veya olumsuz etkilediği bir gerçektir.

Fakat, sorunların çözümünü uluslararası emperyalist güçlerin çözümünde gören ve kendi siyasal, örgütsel varlıklarını onlara bağlayan siyasetçiler, burjuva çözüm şartlarını peşinen benimsemişler demektir. Nitekim 17 Aralık tarihine hızla gidilirken durum tam da bu yöndedir. 17 Aralık da geçecek. Görünürde TC'ye şu veya bu şekilde tarih verilecek. Ondan sonrası önemli. TC, kendi AB macerasında müttefiki ABD, ve kendi burjuva çıkarlarını koruma gayreti içinde pazarlıklar yürütürken bizim "barışçı burjuva siyasetçilerimiz" ne yapacaklar? Yoksa o gün geldiğinde, şimdi olduğu gibi "TC işini bilir, onun kazanımı bizim kazanımımız olacak" mı diyecekler? Geçmişteki olgulara baktığımız zaman 17 Aralık sonrasında da teslimiyetçi burjuva siyasetçilerimiz "Ankara doğrusunu bilir" demeye devam edecekler. Ankara doğrusunu bilirse size ne gerek var? Yoksa Ankara'nın politikalarını halka yedirmek için size mutlak ihtiyaç mı var?

Sonuç olarak sorunların karşısındaki "çözümleri" hep dış emperyalist güçlerden bekleyen, bunu da halka politika olarak dayatan "bizim barışçı siyasetçilerimiz", mecliste oybirliği ile alınan "TC'yi aklama kararında olduğu gibi" bu verilen role devam edecekler.

Peki göstergeler bu yönde olduğuna göre gündemde önemli bir yer tutmaya aday "erken seçimler" neyin nesi? Yani sorunların çözümünü dış emperyalist güçlere, TC'ye havale eden bir anlayış neyin hükümetini, iktidarını seçecek?

Yakın geçmişte yaşadığımız somut gelişmelere bakıldığında, Kıbrıs Halkı'nın ortak örgütlenme, ortak mücadele ile kendi ülkesini özgürleştirmede süreci, emperyalistlere yem olacağı ortadadır. Bizler, Kıbrıs Halkı'nın anti-emperyalist mücadelesine her türlü özveri ile katkı koyan güçler olarak, 17 Aralık sendromuna kapılmayı doğru bulmuyoruz. Yaklaşan erken seçim sürecinde de emperyalistlere, TC'ye "emir kulu" olmamak için var olacağız.

Bizlerin bu tutumu bilindiği ölçüde, seçimler ve benzeri mücadele süreçlerinde ittifak anlayışımızın pratiği de daha kolay kavranmış olacaktır.

Neler oluyor neler?

Ferdi Hrisostomatis'e Kızdı

Şu Hrisos denilen tipe bak hele. Talat'la görüşmeyecekmiş de TC ile görüşecekmiş.

Kıbrıslı Türkler'i yok saymaya çalışıyor!

Meclisteki 50 vekil de bizden olsa gene de bağımlıyız. Kime? TC'ye. Ama tutmuş Hrisos denen tip bizim temsilcilerle görüşmek istemezmiş.

Vay şovenist vay!

Yedirir miyiz ulan sana bizim varlığımızı ve de irademizi!

TC (ve de İngiltere) dururken, değil mi ama Ferdi!

Ferdi şöyle bitirmiş lafını:

'Bu şovenist kafalara, Türk-Rum ayrımı yapmadan karşı, ses verildiği sürece şovenizme karşı mücadelede başarıya ulaşılır.'

Unutma bu lafını Ferdi. Şunu da unutma, herkesin önceliği kendi içindeki şovenistlere karşı mücadeledir. Kendininkine laf yok, hatta onlara 'demokratik örgütlenme hakkı' diye sokaklara düşeceksin, ama karşı tarafın şovenistlerine ver ver-iştir! Kendininkine laf etmezken başkasınıninkine sövmek şovenizmin -ve de emperyalizmin- yıllanmış bir metodudur. Lenin bile bilirdi. Ha sen ne bilesin Lenin'i. Pardon yanıl!

Şovenizme yenilirse ve suçlu arandığında, unutma bu sözlerini! Pratiğini de!

Hrisos'a İki Soru!

Senin genel kurmayının başı kimdir Hrisos?

Senin cumhuriyetinin 'garantörleri' kimlerdir Hrisos?

Seni ve hükümetini dikkate alıp da, seninle görüşmeye oturmaçım ve böylece çözeceğim dilemlere de biz çok kızıyoruz!

Anti-emperyalist birleşik cephe hükümeti kurulur bir gün elbet!

İngiliz üslerinde kendine yer ayırmaya kalkışma boşuna. Onlara da el konacak!

Sizi Tilkiler Sizi!

Erçakıca KC'nin Kuruluş Anlaşmasına tersliğini, o yüce BM kararlarını unutarak ortaya koyup makalesini şöyle bitiriyor:

'Bugüne kadar Kıbrıslı Rumlar tarafından işgal edilmiş, Kıbrıslı Türklerin 1963 Aralık

ayından bu yana hiç temsil edilmediği, resmi dillerden biri olan Türkçe'nin yalnız Kıbrıs Liraları ile bazı resmi evraklarda kaldığı, Avrupa Birliği'nin resmi dilleri arasına alınmasına bile gerek görülmediği Kıbrıs Cumhuriyeti'nin Türkiye tarafından tanınması bu kadar basit mi?

Buyursunlar tanışınlar. CTP Genel Sekreteri Ferdi Soyer'in son CTP Kurultayı'nda dediği gibi "kim isterse tanışın, biz

tanımıyoruz".

Bizim TC diplomatları da az tilki değil hani. 'KC'yi hadi tanıdık bakalım, sonra???' Deme hazırlığı yapıyorlar. 'Biz tanıdık ama, baksanıza KKTC'deki demokrat, sosyalist, sosyal demokrat, Avrupalı, en AB'ci bir parti tanımıyor. Onun temsil ettiği Kıbrıslı Türkler tanımıyor. Biz tanıdık da ne oldu ki. Onlar tanımıyor KC'yi!' Diyebilirler yani. Vay sizi tilkiler vay! Şimdi gözüme girdiniz bak! Aferin size. Az becerikli değilsiniz hani. Siz nerede öğrendiniz bunları? Hapishanede mi? Yoksa Pentagon'da mı??

Bu da Kim?

'EOKA İngiliz'e karşı bağımsızlık kavgası için kuruldu ama kısa sürede hedefi değişti!

Kıbrıs'ın Akdeniz'in doğusunda yeni bir Küba olmamasına çevirdi mücadelesini...

TMT'nin de hedefi aynıydı.

Birisi Rum solcuları, diğeri de Türk solcuları temizleme, sindirme işini üstlendiler.

Böl ve yönet politikasına uygun olarak da adadaki iki toplum arasındaki düşmanlığı yükseltmek ve emperyalist güçlerin isteklerini yerine getirmektir amaç...

TMT'ye üye olanların, fillen olaylarda bulunanların belki haberleri yoktu ama...

İstenilen de buydu...

Nihat Erim'in anılarında Amerikalı, İngiliz ve Yunan yetkilileriyle bir araya gelip iki yeraltı örgütüne nasıl yardım yapacaklarını kararlaştırdıkları yazılıdır...

Dahası Arif Hoca yazılarında sık sık vurgular...

200 bin dolar Amerikan yardımı alan Yorgacis'in Türk kesiminde birilerine de yılda 20 bin dolar verdiğini belirtir.

Amerika EOKA'ya 180 bin doları Türkleri katletmesi için vermiyordu...

Ne de TMT'dekilere 20 bin dolar verip Rum avcılığı yapmalarını istiyordu...

İki yeraltı örgütünün de hedefi Kıbrıslı demokrat, solcu insanları sindirmek veya yok etmektir.

Rumların konuşmaya başlaması iyiye işaret...

Ama tek taraflı olmaz bunlar...

Kıbrıslı Türkler de konuşmalı...

Kimin ne yaptığı, emirleri nereden aldığı, hangi cinayetlere şahit olduğu, ortak olduğu yazılmalı.

Susunkluk bu yapılara ortak olmak demektir.

İngiliz ve Amerikan çıkarlarına bilmeden, kendilerine "dava" diye belletikleri bu süreçte kimin ne olduğunun ortaya çıkmasını

sağlamalıdır.

Belki torunları kendilerini affeder!

Bu yazı Afrika'da yazıldı.

Böylesi yazılar yazdık diye Afrika gazetesi KSG ile birlikte çıkma ortaklığını bitirmişti.

Bu satırların yazarı ne yapıyor Afrika gazetesinde?

Atın haini Afrika'dan!

Hadi Hoca! İş başı yapma zamanı!

Bağımsızlıkların Yepyeni Bir Tarihi

"Bağımsız, AB üyesi Kıbrıs'ta birlikte yaşama yanlısı olanlar. Bağımsızlıklar yani..."

Arif Hoca.

İngiliz üslerine ses çıkarmayan, TC, Yunanistan, İngiltere garantisine ve askerlerine ses çıkarmayan, NATO üyesi olmak isteyen, o olmadığında AB çevik gücüne katılıp onlara üs sunanlar. Bağımsızlıklar yani...

Değil mi Arif hocam!

AÇ TILKI RÜYASINDA TAVUK

AÇ TAVUK RÜYASINDA DARI GÖRÜMÜŞ!

Saddam AB'li yandaşlarına atom bombasına dayanıklı sığınaklar yaptırdıydı bir ara. İyi para aktardı onlara. Şimdi Amerikan sığınaklarında hapiste!

Anglo-Amerikan emperyalistleriyle yapılan işbirliği, onlarla en son NATO çerçevesinde aranan işbirliğine karşı AB'nin emperyalist barbarlarıyla işbirliği planı, KC tavuğunun rüyasında gördüğü dardır!

Emperyalist tilkiler Kıbrıs tavuğunu yemekle meşgul, -çünkü bu tavukların başındaki horozlar kümesin kapısını açıp davet üstüne davet çıkarıyor tilkilere- bunlar da darı rüyasıyla bizi oyalayacaklar!

Papadopoulos vurgulamış!

Cumhurbaşkanı, Kıbrıs sorununun BM gözetimi altında kalmasını ve tüm faaliyetlerin BM'den başlamasını istediklerini vurguladı.

BM Genel Sekreteri tarafından hazırlanacak bir Altıncı Annan Planının çözüme yol açıp açmayacağını soran bir gazeteciye Cumhurbaşkanı Papadopoulos bunun planın içeriğine bağlı olduğunu yanıtını verdi.

Cumhurbaşkanı: "Bu, beşinci Annan planındaki zaafı ortadan kaldıracak. Kıbrıs Rum tarafının haklı ve mantıklı endişelerini giderecek ve çözümün yaşayabilir ve uygulanabilir olduğunu güvence alı-

na alacak bir planla mümkündür" dedi.

Öneriye Erçakıca (CTP)

cevap Verdi:

'Annan Planı için kullanılan "evete" sahip çıkmak, bizi dünyaya bağlarken, Annan Planı üzerinden hareket ederek Türk tarafından yeni tavizler koparmak çabalarına karşı direnmek de taktiksel bir zorunluluk olarak karşımızda durmaktadır'

Talat yoldaş da noktayı koydu:

Siyasetlerde farklılıkların ortaya çıkmasını önlemek için TC ile sıkı, günlük ilişki içinde olduklarını belirtip 'Kendilerinin, çözüm yanlısı, Kıbrıs'ın yeniden birleştirilmesinden yana politikaları ve her durumda Kıbrıs sorununun görüşmeler yoluyla çözümleneceğini kabul eden politikaları sürdürmeleri halinde, Türkiye'nin "Kıbrıs Cumhuriyeti"ni tanıması yönünde baskı altında kalması yerine, çözüm konusunda Rum Yönetimi'nin baskı altına alınacağını' söyledi.

Bu işin ne BM ne de AB çatısı altında çözülemeyeceğini, burjuva çıkarlar çerçevesinde, emperyalist çıkarlar çerçevesinde bu işin olmaya-çağını, bu önermelerin de bunun bir diğer ispatı olduğunu tüm Kıbrıslılara hatırlatırız!

Ya geleceğimizi kendi ellerimize almak için iş başı yapacağız, ya da BM, AB, ABD-İngiltere ve onlarla birlikte birbirine karşı pozisyon kapma derdinde olan KC, KKTC, TC ve Yunanistan'ın elinde eriyip gideceğiz!

Telefondan Al Haberi

Ferdi yoldaş radyo konuşmasında telefonla dert dinlemiş. 'Rumlar' güneye geçen işçilerimize 'sigara' ve diğer mamüller (malum türden) araması yaparmış. Bu olmamalıymış?

Yahu Ferdi, bir de halk arasında dolaşan bir söylenti var. Dolaşan dedikodu şu ki, Türk mafyası Kuzey'e yakın yerlerde gemiyi durdurup, içinden kayıklarla Kuzeye kaçak sigara taşırmış!

Tabii yani bu telefonla radyo konuşmasına bir duyuru değil, halkın dilinde dolaşan bir dedikodu. Herhalde 'Rumlar' bu dedikoduya kanıp da yapıyorlar bu işi.

Sen duymadın mı bu dedikoduyu da o kadar saldırsın zavallı yoldaşın Hristofyas'a? Aç bir telefon da sen -ama Hristofyas'a- ve de ki, yahu onlar dedikodu be Hristo. Ne

inanırsın onlara. Biz hükümetiz maazallah. Türk mafyası mı dayanır bize! Hem gel de bu tarafta yeni av sahalrı açtık, orada birlikte avlanalım!

Goncoloz Zamanı mı

Şimdi?

Ferdi yoldaş dedi ki: 'Onun için zaman goncoloz edebiyatına yeni örnekler eklemek zamanı değildir. Zaman çözümü bir an evvel nasıl sağlayacağız sorusuna görüşler üretme zamanıdır.'

Yahu Ferdi, sen bir alemsin. Bizim görüşlerin haklı ve doğru-luğu, sizinkilerin, tüm sağcı ve solcu kanat burjuva kuyrukçularının görüşlerinin haksız ve yanlışlığı bin kere ispatlandı. Sen tutmuş daha hala görüş üretmekten bahsediyorsun. Bunun adına siyasi iki yüzlülük demezler de ne derler, sen söyle yoldaş!

Bak başka Görüşler de Var:

Serhat ve Afrika'dan bolca gelen bir öneri var:

Kıbrıs Cumhuriyeti Devleti'ndeki haklarımızı derhal talep edelim; herkesin evine dönme hakkını tanıyalım; uluslararası hukuk ve uluslararası kurumların garantisinde Ada'yı askerleştirirelim!

KC'nin hukuk dışılığı konusunda bunca yazı yazılırken bu da önerilir mi şimdi Allah aşkına?

KC'yi yönetenler ve de o çok dayandığınız uluslararası kuruluşların bu konudaki tavrı nedir sayın Serhat ve de Afrikacı gardaşlar?

Hani siz çok hukuk seversiniz de, şu anda 'iki bölge' önerileri piyasaya çıkan uluslararası kuruluşlar nasıl olacaktı da KC'ye geri dönüşü hukuki bulacaklardı. KC'nin ikiye bölünmesi demek KC'yi yok etmek demek (ki yok edilmiş durumda KC)

Ha, bir de sizin KC topraklarını üçe bölen önermeniz de duruyor ortada. Bak üçe bölersek olur. O zaman KC'ye geri dönebiliriz. Yahu şu Afrikacılar bir alem. Hadi bir de emperyalizme ne kadar karşı olduğunuzu, diğerlerinin emperyalizme nasıl boyun eğdiğini de anlatın tekrar bakalım. Ama Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti'ne karşı çıkmaktan da geri durmayın.

LONDRA MEKTUBU

A. ONAL

"Sivil İnisiyatif" mi Dediniz?

Geçtiğimiz günlerde Ali Erel, Mustafa Damdelen ve Bülent Kanol'un başını çektiği bir sivil inisiyatif oluşturuldu. Bu sivil inisiyatif Kıbrıs'ta bir burjuva-emperyalist anlaşmanın elde edilmesi için tüm Kıbrıs'ta Rum-Türk tüm sivil toplum örgütlerine birleşmek ve burjuva-barış için ortak hareket etme çağrısında bulundu. Ancak Kuzey'deki bazı sendikalar bu sivil inisiyatfin içinde yer almayı her nedense şimdilik "uygun" bulmadı.

CTP genel Sekreteri de 8 Aralık 2004 Yenidüzen gazetesinde sivil inisiyatifle ilgili bir yazı ile konuyu ele aldı. Ali Erel'in BMBP'nu "hükümetin kontrolünde bir inisiyatif" eleştirisine verdi veritirdi. Ali Erel'in seçimlere katılmak için yeni bir hareketi olarak değerlendirdi bu sivil inisiyatifi ve şu soruyu sordu: "24 Nisan iradesini nasıl ilerleteceğiz?". Bunun önüne KKTC'nin tanınması, siyaseti kadar, Kıbrıs Cumhuriyeti'nin tanınması olgusunu çıkartmak isteyenlere karşı, 24 Nisan iradesine bağlı nasıl mücadele edeceğiz?"

Belli amaçlar için kurulan sivil inisiyatif hareketleri ya mecliste milletvekili olan

siyasi partilerden umudu kesince ya da onlara mücadelelerinde destek vermek amacıyla kurulduğunu Ferdi gardaş herhalde çok iyi biliyor. Bilmezse hatırlatalım gene de biz ona... Gel gelelim BMBP, geçtiğimiz 4 yıl boyunca kitlelere önderlik getirdiği halde 24 Nisan'dan bu yana böyle bir inisiyatifi gösteremedi. 24 Nisan'da çıkan "Ortak Vatan" iradesini ilerletme yönünde adımlar atmak için girişimler yapıldığı halde hükümetin etkisinde ya da onun siyasetini destekleyen ve BMBP'nde etkili olan sivil toplum örgütleri pasifizmi tercih etmişlerdir.

"Ortak Vatan" için hem güneyde hem de kuzeyde çalışmaları yoğunlaştıralım diyoruz ama BMBP'ndan tıs yok!

Pardon, bir basın açıklaması yaparak "ne yama ne de rehin olacağız" dedi bir ay önce...

Dedi de,

Meclis oybirliği ile karar alıyor TC'ye rehin olmaya, ama BMBP'ndan tıs yok!

Bu bir gerçek!

Kitleleri karamsarlık ve umutsuzlukla boğuşa dursun, politikacılar seçim

hesapları peşinde...

"Ortak Vatan" kimin umurunda???

Bu nedenden dolayı değil midir ki kitlelerin BMBP'na olan inançları ya yok olmaya yüz tutmuştur ya da buharlaşmıştır?

Ferdi gardaş kendisi sorduğu sorulara cevapları da vermiştir bile meclis kararı ile ve yukarıda bahsettiğimiz yazısında...

O da TC'ye rehin olmak. Sözüm ona "barış yanlısı partiler" TC'ye yaranmakla Kıbrıs'a burjuva barış gelecek rüyasını görüyor aç tavukların mısını rüyalarında gördüğü gibi...

Ali Erel bir kapitalist; hem de sapına kadar...

Belki de büyük emperyalistlerle de işbirliği içinde...

Ancak Kıbrıs'a burjuva-emperyalist bir barışın tüm Kıbrıs'ta örgütlenerek, tüm Kıbrıs'ta tek bir sivil inisiyatif yaratarak gelebileceğine ikna olmuş birisi... Sen de bu düşüncüyü paylaşıyorsan neden bu sivil inisiyatifte yer almıyorsun, Ferdi gardaş?

Yok, yok! Daha değişik soralım

soruyu...

Bu inisiyatfin başkanlığını sana teklif etmiş olsalardı "Ortak Vatan" şıa ile yola çıkan böylesi bir sivil inisiyatife arka çıkar mıydın?

Bizce hayır!

Burjuva partiler, kitlelerin "Ortak Vatan" için harekete geçmelerini bir tehlike olarak görürler. Bugün tüm Kıbrıs'ın sivil toplum örgütleri bir araya geliyor. Yarın tüm Kıbrıs'ta tek örgütlenme gündeme gelirse o zaman CTP'ye ya da BDH'ya ya da AKEL'e ya da bilmem hangi "barış yanlısı" partiye ne gerek kalacak. Milli temelde örgütlenmenin temelleri dinamitlenirse, milli temelde örgütlenmenin akla aykırılığı kitleler tarafından kavranırsa o zaman "enternasyonalist" milliyetçiler ne yapacak?

Bu sivil inisiyatif raydan çıkar da tüm Kıbrıs'ta emperyalizmin ve Kıbrıs'taki uzantılarının kovulmasını gündeme getirirse o zaman "enternasyonalist" milliyetçiler ne yapacak?

Bu soruları da Ferdi gardaş cevaplasın...

yurttaşım gardaşımu 46

Aydın Adamoğlu

bir gün gelecek
arsa-dönüm gözüyle bakılmayacak toprağına
çekip kolundan bacağından kimse
koparıp saçlarını, kulaklarını, dilini, dudaklarını
'koçan' dedikleri o orospu çaputu ile
sahiplenemeyecekler sana.

parşel parşel bölüşemeyecekler seni
yudum yudum içemeyecekler pazarlık sofralarında
pise çullanan kurt sinekler gibi başbaşa verip/
koylarının, denizinin, dağının üstüne/
yapamayacaklar kâr hesaplarını
iğrenç çimento tapınaklarının temellerine kurban
veremeyecekler/
kaplumbağa yumurtalarını, ayrelli filizlerini,
yüzyıllık zeytinleri, lâl soğancıklarını.

bir gün gelecek
sosyalist yurdun sosyalist yurttaşları
bilimsellikle sarılacaklar yurtlarına
bir avuç tohumu saygı ile ekecekler
saygı ile örtünecekler bir avuç toprağı
bir damla suyu paylaşarak sürecekle/
ağustos kavrulmuşu dudaklarına
düşünerek çecekler bir ciğerlik nefesi
arda kalır mı diye başkalarına.

bu karanlık günler geçecek üzülmeyin
böyle sürmez bu gidiş
'devrim devrim' dediğiniz nedir ki?
büyütmeyin aklınızda

o

bizim becerebileceğimiz tek şey

o

bizim için bir gecelik iş.

İşçinin Günlüğü

Serkan Yavaşoğulları

Sayı 135'te yayınladığımız "İşçinin Günlüğü 1" in devamı olan bu yazıda, İngiltere'de otobüs şoförü olarak işe başlayan bir işçinin yaşadıklarının devamı anlatılıyor.

-II-

3 Kasım'dan bu yana iki sendika toplantısı yapıldı. Yapıldı yapılmasına da... Tabii ikisine de katıldım. Daha doğrusu katılmaya çalıştım.

Bunları açmadan önce size kısaca garajdaki çalışanların bir tablosunu, bunlar arası ilişkileri aktarayım.

Çalıştığım garajdan 12 rota (her rota bir numara ile belirlenir) işlemekte. Ben X77 ve X72 numaralı otobüs rotasında çalışırım. Bu rotada kullanılan otobüsler iki katlı otobüsler. İki katlı otobüsler yanı sıra bir de tek katlı otobüsler var. Tek katlı otobüslerde çalışan şoförlerle saat başına aynı maaşı alırım. Bu tür rotalara sıradan rotalar denmekte. Haa... Bir de sıradan olmayan Kıdemlilerin bulunduğu X53'ler var. Kıdemlilerin otobüsleri uzun, ortadan katlanan körüklü otobüsler. Kıdemli şoförler sıradan şoförlerden haftada ortalama %25 daha fazla maaş almakta ve de haftada biz 40-45 saat çalışırken onlar 32-35 saat çalışmakta. Hem daha az saat hem de daha fazla maaş.

Garajdaki rotaları aktarmamdaki neden gelip çalışmak isterseniz ön bilginiz olsun diye değil aslında. Size sendika yönetiminin hemen hemen hepsinin bu rotada olduğunu ve bizlerle aralarındaki uçurumu aktarmak istedim. Bu rotada olmayıp sendika yönetiminde olan bir kişi var o da Arap, yani zenci. Göstermelik kukla.

7 Kasım 2004: Akşam saat 6.30'da toplantı yapılacak. Toplantı odası belli; garajda bir toplantı odası var zaten. Damladım oraya. Toplantıya benden başka Sendika yönetiminde olmayan bir işçi daha katıldı.

Beklenmedik bir sürpriz. Rotaya girdim gireli edindiğim arkadaşlara toplantılara katılmaları için ikna etmeye çalıştığım halde hiç biri katılmadı. Ben ve bu yeni yüzden başka geriye kalanların hepsi sendika yönetiminde. Toplam 17 kişi toplantıya katıldı. Garajda sendika üyesi %100. İstisnasız her çalışan sendika üyesidir.

Toplantılara katılımın niye bu seviyede düşük olmasının nedeni ileride ortaya çıkacak, sizlere bana verilen gerekçeleri aktaracağım.

Bundan önce toplantıda konuşulan ve olanları aktarayım.

Açılıştan başkan gündemi okudu. Gündemde tek bir madde var. (!?) Sendika toplantı tecrübesi olan yoldaşlar gündemde bir maddenin bulunmasına benim kadar şaşacaklar. 500'den fazla işçi ve bir yığın problem arasında tartışılacak madde bir tane. Sendika ayda bir toplanır ve bir ay boyunca gelişen olaylar arasında sadece bir tanesi tartışılmaya değer. Peki bizim (sıradan işçilerin) sorunları nerede tartışılacak, nerede çözümlenecek?

500 işçinin sorunlarını bir kenara atabilecek, deyim yerindeyse, dünyayı yerinde durdurabilecek önemli gündem maddesi ne olabilir ki? Onu da tenezzül edip ben ve bu yeni yoldaşa aktardılar: "10 tane körüklü bas kullanan şoför bu rotadan alınacak sıradan rotaya konacak. Çünkü Belediye Başkanı bu rotada kısıtlamalar yapmaya karar verdi."

Yanımdaki yoldaş ile sesimizi biraz daha yükselttik yükseltmesine de, 2'ye 15. "Ne kadar sesini yükseltirsen, o kadar kaybedersin" anlayışı ile ikimiz de geri durduk sonunda. Fırsatı kullanarak ne konuşacaklar bunlar diyerek sesimizi kestik oturduk bir kenara. Bizden "pek hoşlanan" yönetim toplantıyı kapalı yapmak istediklerini ve de yapacaklarını belirttiler. Yani bize nazıkce "defolur musunuz lütfen" dediler. Hakkımız var mı yok mu da aynı şekilde...

Şimdilik azınlıktayız.

Ukranya ve KSP Kongresi

Haber-Analiz

"Emperyalistler arası güç dengelerinde ortak mallarımızı çalarak üstüne oturmuş olan hırsızlar tarafından yönetilen Rusya'nın önemli bir rolü vardır. Rusya'nın ABD-İngiltere şer ittifakı dışındaki büyük emperyalistlerle birliktelik oluşturmaları şartlarında, ve onlar böylesi bir birlikteliği oluşturabildikleri oranda ABD-İngiltere tarafından oluşturulan gerek askeri güç dengesi, gerekse Petrol-hammadde tekelinde sarsılmalar kaçınılmazdır. Fakat şu anda böylesi ittifaklardan ziyade, Rusya'nın iyice bitirilmesi için diğer güçler arasında ittifak siyaseti, Rusya ile de ABD-İngiltere ile birlikte diğer güçleri kontrol altında tutma siyaseti bir arada yürütülmektedir.

Büyük güçlerin oluşturduğu bu çerçevenin dışında kalan tüm ülkeler, mevcut sistem içinde belirli ve farklı roller ve yerler almakta, son tahlilde tüm dünya emperyalist sistemini kontrol altında tutan büyük güçlerin dünya çapında sömürü imkanını ve aracını oluşturmaktadırlar." (KSP Kongresi Karar Tasarısından).

Ukranya'da ortaya çıkan durum, batılı (Japonya dahil) emperyalistlerin Rusya'ya karşı ittifaklarının bir örneğini oluşturur, ve Rusya'nın ABD ve İngiltere ile birlikte diğer emperyalist güçleri kontrol etme siyasetinin çökmekte olduğunun, Rusya'nın emperyalist amaçlarını elde etmek istediği oranda diğer güçlerle çatışmaya zorlanacağını da bir göstergesidir.

Gel gelelim Rusya'yı yöneten hırsızlar şebekesinin böylesi bir gücü yoktur, çünkü onlar tüm varlık ve geleceklerini bu diğer emperyalist güçlere borçludurlar ve onlarsız ayakta kalamazlar.

Dolayısıyla onlar ikircikli oynamaya, böylece güç toplamak için zaman kazanmaya, ve bu arada güç kaybetmeye devam edecekler.

Ukranya'nın resmen değil de gayri

resmi olarak batı ve Rusya arasında bölünmesi, Kore, Kıbrıs, Filistin benzeri bir de facto durumun Ukranya'da da ortaya çıkması ihtimali

yüksektir.

Tüm bunlar, geleceğin barış ve demokrasi değil, krizler ve savaşlar tarafından şekilleneceğini göstermektedir.

TC yöneticilerinin gerek Irak'ta,

gerekse eski SSCB ülkelerinde ve tüm Ortadoğu'da batılı emperyalistler peşinde çıkar elde etme siyaseti Türkiye'yi içinden çıkılmaz savaflara sürükleyecektir. Bu siyaset uygulanırsa, ki şu anda gizilden gizliye ve uzun yıllardan beri uygulanmaktadır, ve mantıklı sonucu olarak Türkiye'yi doğuda savaflara çekerse, bundan tüm Türkiye çok zararlı çıkacaktır, ama işin sonunda TC yöneticileri umduklarını değil de bulduklarını yiyeceklerdir! Böylesi savaflarla güçlenen değil de zayıflayan TC hakim sınıflarını devirmek kolaylaşacaktır. Yeter ki bu göreve hazır partilerimiz oluşsun ve korunsun!

Başka ülkelere ve milletlere karşı savaş ve savaş propagandası yapmak insanlık düşmanı suçtur! Bunu TC hakim güçleri akıllarından çıkarmasınlar! Türk ulusunun da bu gerçeği öğrenmesi gereklidir. Bir ulusun yer aldığı savaflardan sadece o ulusu yönetenler değil, o ulusun tümü sorumludur! Siz onlara imkan vermeseydiniz, onlar da savaş yapamazlardı!

Kıbrıs Cumhuriyeti'ni Değil, Cyprus'u Tanırız

TC basınında ilginç bir haber yayınlandı. TC Dışişleri Bakanlığı, Dış Ticaret Müsteşarlığı ve Türkiye Odalar Borsalar Birliği'ne gizli bir yazı göndermiş. Bu gizli yazıda Kıbrıs Cumhuriyeti (KC) ile ticaret yapılmasına karşı olduğunu açıklayan Dışişleri Bakanlığı Kıbrıs ile ticaret yapabileceğini de dile getiriyor. Ne kadar ilginçtir ki "Kıbrıs" ticaretinin AB ile uyumlu olduğu dikkat çekilerek "Cyprus'un" Türkçesi kullanılıyor. Nedir. bu AB kayıtlarında adı geçen Cyprus? Kıbrıs Cumhuriyeti mi, KKTC mi yoksa her ikisi de mi? İşin ucunda çıkar olduğunda, para olduğunda, kâr hırsı olduğunda "tanınmamış ülke" ile ticaret yapmak pek sorun yaratmaz, bunun için de yasal kılıf da bulunur. Böyle bir durumda TC ürünleri KC'ye doğrudan satılabilir hatta satılmaktadır da.

Seramiğinden tutunuz da beyaz eşyasına kadar. TC KC'yi tanımıyor! Ancak KC kırmızı pasaportu ile seyahat edenlerin pasaportunu tanıyor. İş ticarete geldiğinde KC tanınıyor, iş pasaportla seyahate geldiğinde KC tanınıyor, iş diploması bağlantısına geldiğinde KC tanınıyor (Brüksel'de kiminle görüşüyorlar, AB Parlamentosunda kimlerin temsilcileri var ve oyları dikkat alınıyor) vs ancak doğrudan temsilcilik, deniz ve hava bağlantısına geldiğinde KC

"tanınmayan bir cumhuriyet" oluyor.

Bu durum karşısında Kıbrıslı Türk burjuvaları ve kapitalistleri telaşa kapılıyorlar. Kıbrıs Türk Ticaret Odası yönetim kurulu üyesi Mustafa Damdelen derhal harekete geçiyor. Ne de olsa TC firmalarının Kıbrıs Bayiliklerini Kıbrıslı Türk burjuvalar tutuyor. KC ile TC arasındaki olası bir ticaretten onlar da pay istiyor. Ve Damdelen açıkça şunu söylüyor: "ürünlerin ada içerisinde serbest

dolaşımına olanak sağlayacak düzenlemelerin hayata geçmesi gerekiyor."

Aslında Kıbrıslı Türk burjuvalar KC ile ticaretin Kuzey Kıbrıs üzerinden olmasını talep ediyorlar. Bu ticaret üzerinden pay talep ediyorlar. Olası bir TC-KC ticaretinden zarar göcekleri çok açık. Hatta Kıbrıslı Türklerin bile KC'den TC ürünlerini daha ucuza alma olanağı bile gündeme gelecek. Öyle bir durumda Kıbrıs Türk burjuvalarından kim mal satın alacak. Bunun farkında olan Kuzey Kıbrıs yetkilileri KC'deki alışverişleri 50 Euro ile sınırlayarak kendi burjuvalarının çıkarlarını korumaya doğru hareket ettiler. Dar gelirli vatandaş ucuz olan yerden alışveriş yapmasın. Dar gelirli vatandaş burjuvalar arası rekabetten faydalanmasın. İşte Kıbrıs sorununun olduğu noktanın bir başka boyutu.

İşçiden Mektup

TÜM İŞÇİ KARDEŞLERİME

Kaç sayıdır "İşçiden Mektup" köşesini boş bıraktık. Birşeyler yazdık önceden biz işçilerin sorunları üzerine, kendimizce düşüncelerimizi anlatır ve sorunlara çözümler bulabilmek için çaba harcadık... Tabi ki bu çaba, herkesin bildiği ve biz işçilerin birebir yaşadığı sorunları dile getirip işçilerin birlikte olması gerektiğini kavramak, kavratmak, gasp edilen haklarımızı ancak birleşerek tekrar alabileceğimizi işçi sınıfının öğrenmesi ve bunu kavraması içindi.

Ne kadar yol katedildi, yazılan o yazılar, harcanan o emekler bir fayda gösterdi mi? Evet dersek, hayal aleminde yaşıyoruz demektir, kendi kendimizi kandırıyoruz.

Hayır dersek de hakkını vermemiş oluruz. Çünkü katkıları olmuştur. Özellikle bu gazetenin en azından Ledra Palas barikatında dağıtılması, işçilerin gazetesi olduğunu kanıtlar, ama yeterli değildir. İşçiler ne öğrendi bugüne dek? Özellikle biz genç işçiler ne öğrendik? Sohbetlerde ve yine gazetenin bu sayfasında yayınlanan işçilerle röportajlarda şu ortaya çıktı: Herkes sigortalı çalışmak gerektiğinin farkında ve bunun çok önemli olduğunun, gelecek meselesi, yaşam ve iş güvencesi olduğunun farkında, bilincinde. İşçiler, birlik olurlarsa istediklerini alacaklarının da bilincinde ve bu birliğin sendikalarda olacağını da biliyor. Ve patronun, her işçinin sırtından ne kadar fazla kazandığını da biliyor.

Eee, işçilerin herşeyi bildikleri görünüyor, herkes birşeyler biliyor, öğrenmiş ve bu öğrenme sadece bu gazete ile başarılamıyor. Aynı zamanda yaşayarak öğrenmiş, içinde hissederek öğrenmiş işçiler bunları...

Peki, neredeyse bütün işçiler tüm bunların farkında ama, neden hala binlerce insan sigortasız çalışıyor? Neden hala iş kazalarında işçiler apar topar Türk tarafına hastaneye getiriliyor? Neden hala şirketler ve özel işveren patronlar keyiflerine göre işçileri işten çıkarabiliyor? Neden hala çalışan işçilerin paraları verilmeden işlerine son veriliyor ve ödenmiyor?

Haa, iş lafa gelince herkes herşeyi bilir. Üstüne destanlar bile yazabilir işçilerin birlikteliğinin, sendikalaşmanın, sigortalı çalışmanın önemi üzerine. Ama dedim ya, hep laf, hep laf...

İşte burada artık lafa peynir gemisinin yürütülemeyeceğini anlamak gerek ve küreklerle sarılmamız gerek. Beklemeyin ayaklarınıza gelsin sendikacılar, çünkü sendikalar zaten bizim! Sadece üye olmak değil, sendikalı olmak, aynı zamanda birlikteliği getirir. Önce kendi iş yerinizde birlik, sonra sendika içinde daha güçlü bir birlik oluşturmak zorundayız, ki sigortamızı da, emeklilik hakkımızı da, iş güvencesi hakkımızı da elimize geçirebilelim. Çünkü, "değerli" partonlarımıza kalsa ve biz de sessiz kalsak, aç kalacağımız, beleşe işleyeceğimiz günler çok da uzakta değildir sevgili işçi kardeşlerim.

Dedik ya, bu yazı sadece laf olsun diye yazılanlardan değildir. Ben bildiklerimi sizlerle paylaşıyorum. Siz de öğrenip başka işçi arkadaşlarla paylaşmalısınız. Birlikte yürüye-bilmek için öğrenmeliyiz. "Öğrenemeyiz" mi diyorsunuz? Ben de inşaatta çalışan bir işçiyim. Ben ve birçok işçi nasıl öğrenip haklarına sahip çıkıyorsak, farkında olduğumuz sorunların çözümleri için de birini beklemeden harekete geçmek zorundayız. Başka sansımız yok! Varsa söyleyin bana da, yeni birşey daha öğrenmiş olayım.

Unutmayın ki, biz işçiler olmadan dünyanın hiçbir yerinde, tek bir çark bile dönmez. Ancak biz olursak bu dünya yaşanır olur. Ve biz varız! Herşey bizim elimizde. O halde işçi kardeşlerim, ne yapmalı?

Eğitim-Sen'i Kapatma Girişimleri

10 Haziran 2004 tarihinde Ankara Mahkemesi'nin kararı ile Eğitim-Sen'e karşı tüzüklerinde bulunan "anadilde eğitim ve kültürlerini geliştirme" maddesinin kaldırılmasına karşı savcılık tarafından açılan dava reddedilmişti. Altı ay sonra ise savcılık yine mahkemeye başvurarak Haziran ayında alınan mahkeme kararını bozma girişiminde bulundu. Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından başlatılan bu girişim Ankara İkinci İş Mahkemesinde görüşülerek Eğitim-Sen'in tüzüğündeki "Toplumun bütün bireylerinin, temel insan hakları ve özgürlükler doğrultusunda demokratik, laik, bilimsel ve parasız eğitim görmesini, bireylerin ana dillerinde öğrenim görmesini ve kültürlerini geliştirmesini savunur." Maddesine bile tahammül etmemiştir. Oysa sendika yaptığı faaliyetlerde amaçlarından bir tanesinin bu olduğu bunun dışında öğretmenlerin haklarını da savunduğu dikkate alındığında esas amacın

Türkiye'de başarılı çalışmalar yürüten bu sendikayı kapatmak olduğu açık bir şekilde görülmektedir. Türkiye'de sendikaların demokrasi için mücadele vermelerine bile tahammül edemeyen TC rejimi ve kurumları bir yandan "AB ile uyumlu" yasalar geçirirken diğer yandan demokratik mücadeleyi yürüten kurumlara karşı da pervasızca saldırıları da yürütüyor. Ne ilginçtir ki Ankara İş Mahkemesi İnsan Hakları Evrensel Beyannamesinin 56. yıldönümü olan 10 Aralık 2004 tarihinde Eğitim-Sen'e karşı böyle bir karar çıkartmıştır. Bu da TC devletinin İnsan Hakları Evrensel beyannamesine ne kadar saygı gösterdiğini göstermiştir. Mahkemenin bu kararını protesto etmek isteyen Eğitim-Sen Yönetimi ve üyeleri polisin saldırısına uğradılar ve Eğitim-Sen başkanı dahil bir dizi sendikacı tutuklandılar. 10 Aralık 2004 tarihinde bir basın açıklaması yapan Eğitim-Sen bu davanın içeriğini şu şekilde açıklamaktadır:

Mücadelemizi Sürdürmeye Kararlıyız!

Eğitim emekçilerinin, yüz yıllık mücadele birikiminin bugünkü temsilcisi olan Eğitim-Sen, sendikal hak ve özgürlükler sürecinde savunduğu ilkeler ve mücadelesi nedeniyle kapatılmak, susturulmak isteniyor. Milyonlarca çocuk ve gencimizi yetiştiren yüz binlerce eğitim emekçisinin örgütü Eğitim-Sen'in kapısına kilit vurmak istiyorlar.

Ancak geçmişte nasıl mücadelemizi engelleyemedilerse, bundan sonra da amaçlarına ulaşamayacaklar.

Bugün Dünya İnsan Hakları Günü. Dünyanın ve Türkiye'nin pek çok yerinde insan hakları nutukları atılacak ve çeşitli etkinlikler yapılacak. Ancak ne acıdır ki, İnsan Hakları Evrensel Beyannamesinin kabul edilisinin 56. yılında, Eğitim-Sen yöneticileri

ve üyeleri olarak Adliye koridorlarında sendikamızın kapatılmaması için mücadele ederek geçiriyoruz. Eğitim-Sen'i böylesine önemli ve anlamlı bir günde yargılayanlar, sanırız tarihteki yerlerini şimdiden almışlardır.

Bu dava, artık sadece Eğitim-Sen'in kapatılması davası olmaktan çıkmıştır. Eğitim-Sen kapatma davası, tüm dünyada emek, demokrasi, barış ve adalet isteyenlerin davası haline gelmiştir. Dünyanın ve Türkiye'nin dört bir yanından destek ve dayanışma mesajları alıyoruz. Davanın yankıları Türkiye'nin sınırlarını aşarken,

İstanbul'dan başlattığımız yürüyüş sırasında polisin gerçekleştirdiği saldırı, Türkiye'nin pek çok yerinde yaptığımız eylemlerin polis engeli ile karşılaşması siyasi iktidarın bu davada doğruları taraf olduğunu göstermiştir. Sendikamız üyeleri karşı takınılan saldırgan tavır, AKP Hükümetinin "demokratikleşme"den ne anladığını ortaya koymuştur. Anlaşılan odur ki AKP, insan hakları ve özgürlüklerini sadece kendi politik tabanı için istemekte ve savunmaktadır.

Türkiye'nin her yerinde öğrencilerimiz, velilerimiz, tüm emek ve demokrasi güçleri geçtiğimiz dönemde Eğitim-Sen'e nasıl sahip çıkmışlar ise, bundan sonra daha fazla sahip çıkacaklarına inanıyoruz.

Bu dava bizim için artık bir demokrasi davası haline gelmiştir. Bizim davamız, bu ülkede gerçek demokrasi hakim olana kadar sürecektir. Hiçbir güç, bizi inandığımız davadan geri döndüremeyecek. Mücadelemizi sonuna kadar sürdürmeye kararlıyız.

Buradan bizleri susturmak isteyen güç odaklarına bir kez daha sesleniyoruz; yüz yıllık eğitim emekçileri mücadelesini engelleyemeyeceksiniz! Eğitim emekçilerinin sesini, milyonlarca öğrenci ve velinin umudu olan Eğitim-Sen'i susturamayacaksiniz! Buna izin vermeyeceğiz!

NAZLICA

Nazlı Şahin

Emperyalistlerin Savaşsız Kuşatma Yöntemleri

Ukrayna'daki gelişmeler emperyalistler arası güç ilişkilerinin yeniden düzenlenmesi gibi görünüyor.

ABD-Batı Avrupa ittifakının, Rusya başta olmak üzere, Avrasya'da Batı emperyalizmine tam teslim olmayan ülkeleri ele geçirmekte geçerli olan; askeri, ekonomik ve politik yatırımların da bu çerçevede yapıldığı göz önünde bulundurulduğunda Ukrayna'daki ittifakın eski ilişkiler üzerine kurulu emperyalist bir kuşatma olduğu anlaşılıyor.

Aynı ittifakın, Rusya ile Ortak Ekonomik Pazar Anlaşması imzalayan Beyaz Rusya ve Kazakistan'a karşı geçerli olduğu da söylenebilir.

Daha önce Gürcistan'da yaşananlar ve Ukrayna'da yaşananlara bakıldığında ABD emperyalizminin oldukça ince hesaplar yaptığı ve bunları çok önceden planladığı da ortaya çıkıyor.

12 Mayıs 2004'te ABD temsilciler meclisinde konuşan Carnegie Vakfı Bölge Müdürü Anders Aslund, "Bu yıl Avrupa'da en önemli olay Ukrayna'daki başkanlık seçimleri olacaktır. Bunun içinde ABD, sandıktan kendi lehine bir sonuç çıkması için çok şeyi yapabilir"diyordu. (Maria Huber'in Mayıs 2004'te Die Zeit'te kaleme aldığı "Amerikanın görünmeyen elleri" başlıklı makalesinden alınmıştır)

Tıpkı Kıbrıs'ın referandum sonrası sonuçlarının değerlendirilmesinde ABD yetkililerinin "Biz bu işi 30 Yıl önce planlamıştık, sonuçlar şaşırtıcı olmadı bizim için"dedikleri gibi.

ABD Hükümeti Dış Borçlar Ajansı, Ukrayna'da 'demokrasinin desteklenmesi' adına seçimler için 55 milyon doları fon olarak ayırıyor. Daha sonra Dışişleri Bakanlığı, direkt seçimlerde kullanılmak üzere 10 milyon dolar daha veriyor. Bununla da kalmayarak, partilere ve başkan adayına danışmanlar, diplomatlar gönderiyor. 30 değişik medya organında, Amerikancı-Avrupacı aday Viktor Yuşenko'nun desteklenmesi için para ve malzeme dağıtıyor.

Peki bütün bunları ABD niye yapıyor? ABD'nin Ukrayna üzerindeki stratejik hedeflerine bir bakalım;

Avrasya'nın büyüyen gücü Rusya'nın etrafını sarmak, enerji nakil hatlarını denetim altına almak, AB içerisindeki ayrımı derinleştirmek için Amerikancı "yeni Avrupalı" ülkeler ittifakına ekonomik, siyasi ve nüfus itibarıyla görece güçlü bir ülkeyi eklemek ve Ukrayna'yı NATO'ya dahil etmek.

Alman basınında da sıralanan bu temel çıkarlara bakıldığında, Rusya ile AB arasında "enerji nakil koridoru" sayılan bu ülkenin ABD'nin denetimine girmesi, AB açısından açık bir tehlike anlamına geliyor.

Buna rağmen AB, Avrupa ile Asya'yı birleştiren, Rusya'yı da içine alan Avrasya pazarının Ukrayna ayağında, stratejik müttefik olan ettiği Rusya ile karşı karşıya gelerek güçlenmeyi tercih etmiştir. Ukrayna'ya AB üyeliği kartını uzatarak ülke üzerinde egemenliğini artırma stratejisini benimsemiştir. AB'nin emperyalist yayılma da ABD'den geri kalır yanı olmadığı Ukrayna'da bir kez daha ortaya çıkmıştır.

Ukrayna Rusya içinde önem taşıyan bir ülke. 48 milyon nüfuslu bir ülkenin (%17'ü Rus) altı büyük petrol rafinerisinden 5'i Rus tekelleri Lukoil ve TNK'nin denetiminde.

Ülkede tüketilen malların üçte ikisi Rusya'dan geliyor. Rusya'nın başta Almanya olmak üzere Avrupa'ya sattığı doğal gazın büyük bir kısmı Ukrayna'dan geçiyor. Bu bakımdan Ukrayna, Avrupa ile Rusya arasında ekonomi ve sanayi bakımından güçlü bir ülke olmakla kalmıyor "transit ülke" özelliği ile stratejik bir öneme de sahip.

Dolayısıyla, böyle bir ülkenin içişlerine müdahale, seçimlerine müdahale emperyalist ülkeler için büyük bir önem taşıyor. Ama Rusya içinde büyük önem taşıyan Ukrayna'nın Sırbistan ve Gürcistan gibi kolay lokma olmayacağı da karışmanın hala devam etmesinden belli oluyor.

Dünyanın her tarafında kaos yaratmaya ve savaşlar çıkarmaya karar alan ABD ve AB bakanları ve generalleri Ukrayna'yı NATO'ya dahil ederek Avrasya'nın önemli bir ülkesini de pasifleştirme yolunda ilerliyorlar.

Bütün bu gelişmeleri dikkatli izlemek ve halkımızı bu tür oyunlara karşı, dünyada ve Kıbrıs'ta emperyalizme karşı ciddi bir duruş göstermeleri için aydınlatmak bizlerin görevidir. Dünya halkları ile elele vererek işçi sınıfının iktidarını kurana kadar ve emperyalistleri kendi karanlıklarına gömene kadar mücadele etmeliyiz.

Parka

Ziya Çelik

DEMEDİK Mİ SİZE!

Çıkarlar ve Biten Tüyler
Günümüz dünyasında her sınıfın farklı çıkarları vardır. Her sınıf, çıkarlarını gerçekleştirmek için mücadele eder. Burjuvazi, azami kârı elde etmek için elinden geleni yaparken, işçi sınıfı da sömürüye son vermek için mücadele yürütür. Kıbrıs sorunu gibi milli sorunların da temelinde günümüz emperyalist sistemi yatar. Bizim dilimizde tüy bitti bunları söylemekten. Nerden Nereye Kıbrıs sorununda son 4 yılın muhasebesini yaptığımızda da bu olguları net olarak görüyoruz. Bu uzun mücadele döneminde burjuvazi kendi çıkarları gereği planı desteklerken, işçi sınıfı da burjuvazinin kuyrukçusu olan partilerin canhıraş katkısı ile, yine burjuvazinin çıkarlarını kendi çıkarları için başarıya ulaşması gereken olgu olarak görüp pes etmişlerdir. Komünistleri de, hem

bu sorunun emperyalizmi tarafından çözülemeyeceğini "kitlelerin kendi deneyimleri ile öğrenmeleri" temel ilkesinden hareketle, hem de ortak bir "barış cephesinin" kurulması hedefiyle bu sürece destek verdi. Ne oldu? Komünistlerin tezleri yaşam tarafından doğrulandı. Sorun çözülmedi. "Anavatanlarla" al gülüm ver gülüm politikası, burjuva sol partilerimizi kendi burjuva çözüm çabalarını bile savunamaz hale getirdi. İzolasyonların kaldırılması, indirilmesi meselesinden sonra da, İş, KC'nin TC tarafından tanınıp tanınmaması noktasında kilitlendi. Yaşasın Ulusal Konseyimiz! Yaşasın, artık bizim de ulusal bir konseyimiz var!!! Hem de, milliyetçiliğe, şovenizme, militarizme karşı olduğunu bangır bangır miting kürsülerinden bağırıp, oyları toplayıp meclise kapağı atanlar

tarafından oluşturuldu bu konsey. Yaşasın! Yok yahu ne yaşaması! Neden? Canım öyle istediği için değil! İkiyüzlülüğünden dolayı! Hani icazetsizdi barışsever partilerimiz? Ne oldu da bir anda TC'nin bastırmasıyla meclisten böylesine rezil rüsva bir kararı geçiriverdiniz? Çıkarlar ve Gene Çıkarlar Yazının başında söyledik, her sınıfın farklı çıkarı var diye. Yıllarca da söyledik, eğer burjuva çıkarların peşinde koşarak bu sorunu çözmeye kalkarsanız, siz de o burjuva çıkarların takipçisi, savunucusu olursunuz. Olmadınız mı? Oldunuz bel! Nedir o meclisten çıkan karar! Yazıklar olsun. Hiç mi "onurlu ses" yok bu mecliste allahaşkına? Vay işgal düşmanları vay! Neredesiniz!

Yoksunuz! Neden? Burjuva "parametrelerle" bu işi çözmeye çalıştığınız için. Acaba sizlere güvenen, sizlerin "onurlu ses" yahut "acımasız işgal karşıtı" olduğunu düşünen tabanınıza, kitlenize bunu nasıl açıklayacaksınız? Demokrasilerde çare de tükendi! Çok zor işiniz çok! "Tek Yol Devrim" Uzun zaman atıldı bu slogan. Atılmaya da devam edecek! Buyrun, bizim gibi "tek yol devrimciler" de köstek olmadı sizin bu çözüm çabalarınıza! Destek verdi. Başarısız olunacağını bile bile hem de. Noldu? Çözemediniz. Çözemeyeceksiniz de. Venezuella'da kamplara gidin, sorun değil. Chavez de çözemez bu işi telaşlanmayın! Aman aman siz şimdi Chavez'i de örgütlersiniz ulusal

konseyinizel! İflas Ettiniz İflas! Etmediniz mi? Ettiniz bel! Ne olacak? "Tek yol devrim" olacak. Bu işin sizin "yöntemlerinizle" çözülemeyeceğini halkımız gördü. İş başa düştü! Biz çözeceğiz bu işi. Hem de öyle ulusal konseyler oluşturmadan. İşçi sınıfına gerçek çıkarının nerede olduğunu kavratarak! Partisine kazandırarak! Siz çok denediniz bu sorunu çözmeyi. Bırakın bir de biz deneyelim. Köstek de olmayın. Destek olun. Elbirliliği ile bizim siyastimizle çözmeyi deneyelim bir de. Daha iyi olacak. Zor olacak ama kalıcı olacak. Mutlu, huzurlu olacak. Olmayacak mı? Tek yol devrim!!!

Yakın Doğu Üniversitesi'ndeki "Zeugma Kulübü", "Edebiyat ve Aşk" başlıklı bir söyleşi düzenleyerek, söyleşi için Türkiye'den tanıdığımız Cemzi Ersöz'ü davet etti. 3 Aralık 2004 tarihinde YDÜ AKM'de saat 18:00'da başlayan söyleşi, yaklaşık iki buçuk saat sürdü. Söyleşi için orada bulunan üniversitelilerin geceye yoğun katılımı, ilgi çekiyordu. Bunun haricinde, söyleşinin "başrol oyuncusu" Cemzi Ersöz'ün konuşmalarıyla öğrencilerin tepkileri ve sözleri, çok daha ilgi çekiciydi.

Söyleşinin hemen öncesinde, Zeugma Kulübü, Zeugma harabeleri ve kazı çalışmalarıyla ilgili bir slayt gösterisi sundu. Gösteride, gerçekten de çok değerli tarihsel ve kültürel bir miras olan Zeugma kentinin nasıl pervasızca 1/3'ünün baraj çalışmalarıyla sular altında kalıp yok olmaya yüz tuttuğuna da değinildi. Yaklaşık 10 dakika süren slayt gösteriminin ardından, sahneyi Cemzi Ersöz aldı ve söyleşi başladı.

Söyleşinin başlamasıyla konuşmaya başlayan Ersöz, konunun "edebiyat ve aşk" olduğunu, fakat kendisinin zaman zaman çok daha farklı konulardan da bahsedeceğini belirterek, öncelikle 12 yaşında katledilen Uğur Kaymaz'ı anarak, katillerin devlet tarafından saklandığını, dolayısıyla devletin bizzat bu katliamın içinde olduğunu belirterek, katilleri kınadı. Bunlar söylenirken, seyirci öğrencilerden

birkaçının, Kaymaz'ın katlini kınama amaçlı dövizler açması da gözlerden kaçmadı ve AKM salonunda adeta bir alkış tufanı koptu. Cemzi Ersöz, yaklaşık iki buçuk saatlik söyleşisinde, birkaç defa daha bu katliamı kınamadan edemeyeceğini söyleyerek, seyircilerin alkışlarıyla beraber devletin bu aleni katliamını kınadı.

Bunun ardından, sözlerine esprili ve sıcak sohbet tarzıyla devam eden Cemzi Ersöz, arada YDÜ yönetimine de teşekkürlerini ileterek YDÜ hakkında kısa birkaç övgü cümlesi düzdü. Fakat ne gariptir ki okul yönetiminin adaletsiz ve hukuksuz, keyfi kararlarıyla öğrencileri mağdur etmesini hiç mi hiç kınamadı. Bir "aydın"dan, en azından öğrencilerin haklarının gasp edilmesine karşı çıkması ve bu konuda öğrencilerin yanında olması beklenirdi. Bir garip aydınlık, böylelikle başlamış oldu.

Konuşmasına devam eden Ersöz, sık sık Doğu ve Güneydoğu Anadolu Bölgesi'ndeki şiddeti, devlet terörünü, köy boşaltmaları, Kürt halkının ezilmesini anlatarak, bu hakların alınması konusunda adımlar atılmaya başlandığını, en azından bunun ve Türk ile Kürt halklarının kardeşliğinin sevinçli ve ileri bir adım olduğunu belirtti. Fakat burada da dikkat çekici bir nokta vardı. Anadolu coğrafyasında yaşayan Kürt halkı, hangi "haklarını" alabilmiştir? Nasıl bir "iyileşmeden" söz edilmektedir? Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin Kürt halkı üzerindeki zulmü, baskısı, şiddeti, TC burjuvazisinin inisiyatifinde birkaç saat Kürtçe yayınla, devlet yetkililerinin demagojileriyle, AB parlâmenterlerinin Leyla Zana'yı "istediklerini" söylediği, icazetli tavır takındığı için" ayakta alkışlarıyla yok mu olmuştur?

Yani, Cemzi Ersöz, nasıl bir iyileşmeden ve demokratikleşmeden bahsetmek-

tedir? Tabi bunlar söylenirken, YDÜ içindeki Kürt öğrencilerin büyük çoğunluğu da, biraz abartarak söyleyecek olursak, neredeyse her "Kürt" kelimesine, söylenen ne olursa olsun alkış kopartarak, "Kürt milliyetçiliği" ithamlarını doğrular bir tavır sergilediler.

Ersöz, söyleşide zaman zaman kitaplarından alıntılar yaparken, edebi dilini gerçekten de güzel kullandığını bir defa daha gözler önüne serdi. "Edebiyat ve Aşk" ile "Aşk ile Hayat" konularına değinen Ersöz, özellikle düzenin yarattığı aşk ve insan ilişkilerinin çarpıklığını, yozluğunu, seviyesizliğini, samimiyetsizliğini, yaşanan örneklerle güzel bir biçimde anlatmıştır. Espirili bir şekilde bunun nasıl olması gerektiği konusunda elinden geldiğince seyircilerin kafalarında soru işaretleri bırakmaya çalıştı.

Bunlar bir yana, Cemzi Ersöz'ün geçmişinden bahsederken, Türkiye Devrimci Hareketi'nin yoğun bir yükseliş döneminden geçtiği yıllarda, o dönemin mücadele içindeki insanlarıyla dalga geçmesi, "aydınlığının" nasıl bir "aydınlık" olduğunu, "kimin aydın" olduğunu düşündürdü bize. Mesela ne diyor Ersöz? "O zamanlarda bütün kızlar bacımızı bizim. Hatta sakallı, favorili bayan arkadaşlarımız vardı. Örgütten izin çıkmazdı beraberlik için, vs, vs..." İy de, bunlar gerçekten böyle miydi? Kaldı ki bunun gerçekte devrimcilerin genel ve temel bir yaklaşımı olmadığı da ortadadır. Yani bunu kanıtlamak gerekirse, Cemzi Ersöz'ün sadece görmek istediğini değil, gerçekten var olanı görmesini öneririz. Ama bunların söylenmesindeki sakatlık, sadece söylenenlerin yanlışlığıyla kalmıyor, tıpkı devrimcilerin "çok sigara içmesi"ni" bahane ederek onları karalama ve sözde küçük düşürme amacı güden "aydınlar" gibi, Ersöz de bunlardan bahsederek, bu faaliyeti bilerek ya da

bilmeyerek yürütüyor. Böyle bir "aydınlık" da bizi yavaş yavaş karanlığa sürüklüyor.

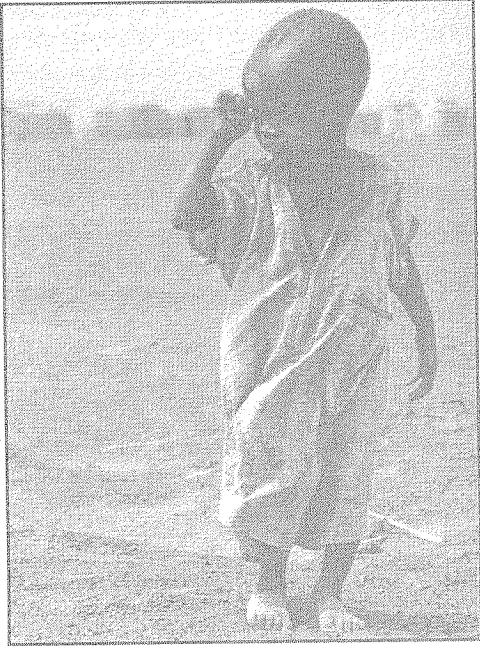
Söyleşi, bu ve bunun gibi konular üzerinde devam etti ve sıra soru-cevap bölümüne geldi. Sorulan soruları ve verilen cevapları tek tek ele almak yerine, Ersöz'ün "ilginç aydınlığının" ürünü olan cevaplarından birkaçını incelemek isteriz.

Mesela Cemzi Ersöz diyor ki, "Türkiye AB'ye girmelidir. Ama AB kapılarında yalvarmamalıdır. Başı dik bir şekilde, kimseden aman dilemeden girmeli Türkiye AB'ye." Biz bu söylemlere hiç yabancı değiliz. Burjuvazinin "aydın"larının birçoğu bunu çeşitli biçimlerde savunuyor. Acaba Cemzi Ersöz kimin aydını? AB savunusuna şunu da ekliyor Ersöz: "Mesela Türkiye Norveç gibi olmalı. Kimseden el aman dilemiyor" diyerek sözde savunusunu güçlendiriyor. Can Yücel'in sözleriyle sınıf savaşından, işçi sınıfından dem vuran "aydınımız", emperyalistler arasında biçimsel tercih yapıyor. Pes doğrusu! Aydının böylesi kafa karıştırır. Ama bu sözleri biz değil, AB'ci Kürt milliyetçisi arkadaşlar alkışlıyorlar.

Söyleşinin sonuna doğru yöneltilen "Suçtur Umutsuzluğa Kapılmak" isimli kitabıyla ilgili soruya da çok şaşırtıcı bir cevap veriyor Ersöz. "Suçtur Umutsuzluğa Kapılmak" isimli kitabında Ölüm Orucu direnişinden bahsediyor ve kitabın tüm gelirini de TAYAD'a bağışlıyor. Ama Ölüm Orucu'nu nasıl nitelendiriyor biliyor musunuz? "Ölüm Orucu aslında bir intihardır!" diyor.

Bu ve bunun gibi örneklerle geçen iki buçuk saatlik söyleşinin sonunda, Cemzi Ersöz'ün "aydınlığının" nasıl bir "aydınlık" olduğu da çok daha net bir şekilde çıkıyor ortaya. Kendisine samimi bir soru sormak gerekli aslında: Sayın Cemzi Ersöz, siz hangi sınıfın aydınını temsil ediyorsunuz?

Dünyadan.... Dünyadan.... Dünyadan.... Dünyadan

Sadece Noel'de Hatırlananlar

Her Noel zamanı Batılı ülkelerde bir dizi açıklamalar duyurularak yoksullukla ilgili... Yılın 12 ayından sadece Aralık ayında yoksulluk konuşulur sadece ve orada kalır konuşmalar...

İngiltere'de faaliyet gösteren ve dünyanın birçok yerinde de çalışmalar yapan Oxfam, Noel dolayısı ile bazı açıklamalarda bulundu yoksullukla ilgili... Bu gazetenin sayfalarında hemen hemen her ay yazılan haberleri özetleyen bir açıklamaydı bu...

Oxfam açıklamasında emperyalist metropollerin geri bırakılmış ülkelere yardımlarının 1960'a kıyasla reel olarak

azaldığını söylüyor. Ayrıca geri bırakılmış ülkelere emperyalist metropollere günde 100 milyon dolar faiz akmakta... ABD emperyalist devlet başkanı Bush Afrika'ya 15 milyar dolar yardımdan söz ederken bu ülkelere her gün ne kadar faiz aldığını açıklamıyor. Afrika'ya yapılan "yardım"ların aslında Afrikalıların parası olduğunu herkesten gizliyor. İşte emperyalist yardım böyle olur.

Emperyalist metropoller 1970 yılında, geri bırakılmış ülkelere kendi gayri safi milli hasılatlarından binde 7 oranında "yardım" yapacaklarını açıklamışlardı.

Ancak bugün bu "yardım" binde iki buçuk oranında oluyor. Geri bırakılmış ülkelere insanlar yoksullaştıkça, bu ülkelere insanların ölümleri arttıkça emperyalist metropoller de o kadar daha fazla zenginleşiyor.

Durum bu şekilde devam ederse önümüzdeki 10 yılda 45 milyon çocuk gereksiz yere ölecek diyor Oxfam... Oxfam ayrıca 2000-2002 yılları arasında 815 milyon insanın aç ya da açlık sınırının altında yaşadığını da açıkladıktan sonra emperyalist hükümetlerden yardım talep ederek Noel'den Noel'e "görevini" yerine getiriyor.

İtalya'da Grev Yaşamı Durdurdu

bütçesinden 8 milyar dolar kesinti yapacağını açıklaması üzerine harekete geçen sendikalar, gerek kamu çalışanlarına gerekse özel sektörde çalışanlara çağrıda bulunarak hükümetin bu kıyım son vermesini talep ettiler.

AB Komisyonu İtalyan

hükümetine uyarıda bulunarak hükümet bütçesini kısıtlamasını talep etmişti. Bilindiği gibi İtalya Euro para birimini kullandığından AB komisyonunun bu uyarılarını ya sağlık, eğitim ve sosyal haklarından kesintiler yaparak yerine getirecek ya da şirketlerin karlarını azaltması yönünde adımlar atacaktı. Bu durum karşısında hükümet kamu sektöründeki harcamaları kısmayı, kamuda çalışanların ücretlerine kısıtlama getirmeyi, sağlık, eğitim ve sosyal haklarından kesintiler yapmayı tercih ederek

İtalyan tekellerinin karlarını artırmayı seçti. Başka türlü de beklenemezdi. Bu kesintiyi yapabilmek için de kitleleri aldatmaya girişti.

İtalyan Hükümet bu kısıtlamayı vergileri azaltmak için yaptığını açıklarken kurnaz davranıyor. Vergi azaltmalarından kimlerin ne kadar kazançlı çıkacağını işçilerden saklamaya çalışıyor. Ancak gerek sendikalar gerekse işçiler bu vergi azaltması sayesinde sıradan işçilerin gelirlerinde pek artış olmayacağı ve tekellerin ve yüksek gelirli yöneticilerin bu kısıtlamalardan kazançlı çıkacağını hesaplamalar ile kanıtladılar

ve hükümete bu uygulamadan vaz geçmesi için bir günlük greve giderek uyarıda bulundular.

İtalya'nın başkenti Roma'da, endüstri merkezi olan Tüvin'de, Venedik'te ve bir dizi şehirde greve yüzde 80'den fazla işçi katıldı. Örneğin, Tüvin'de Fiat fabrikası grev günü üretim yapmadı. Tüm ülkede gazeteler basılmadı grev günü... Toplu taşımacılık durdu. Daireler kapalı kaldı. Bu grev ile işçiler ülkede hayatı kimlerin yarattıklarını gösterdi rejim yöneticilerine... Ayrıca Silvio Berlusconi hükümeti de aklını başına alması uyarıldı.

Kasım ayı sonunda milyonlarca işçisi İtalyan hükümetinin bütçe harcamaları kısması kararına karşı bir günlük uyarı grevine gittiler. Milyonlarca İtalyan işçisi hükümetin sağlık, eğitim ve sosyal hakların kısıtlanmasına karşı eylem yaparak Silvio Berlusconi hükümetinin vergileri azaltma aldatmacasına karşı çıktı.

Hava alanlarında uçaklar, demir yollarında trenler, posta işletmeleri ve fabrika üretimi bu grev dolayısı ile bir günlüğüne durdu.

Silvio Berlusconi hükümeti hükümet

Putin'in Ankara Ziyareti

TC ve Rusya arasında ilk defa gerçekleştirilen bir devlet başkanları düzeyindeki görüşme akıllara büyük soru işaretleri getirdi. Yıllarca düşman olan bu iki ülkeyi birbirine bağlayan neydi?

Rusya'nın PKK'yı desteklediği, Türkiye'nin de Çeçenleri desteklediği çok iyi biliniyor. Bunun yanında TC devleti eski Sovyet devletlerinde el altından bir dizi işler çeviriyor. Tüm bunlara rağmen TC ile Rusya'yı birbirine bağlayan ne?

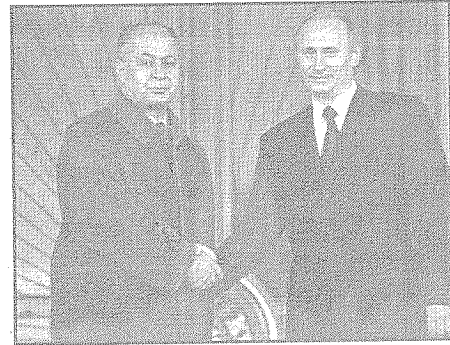
Sovyetler Birliği'nin çökmesiyle beraber Türkiye-Rus dış ticareti katlanarak artmaktadır. 1992-2003 döneminde Rus-Türk ticareti 6 kat artarak 6.8 milyar dolara ulaştı. Buna ek olarak Türkiye'nin Rus enerjisini (doğal gazını) dikkate aldığımızda bu iki burjuva devlet arasındaki ilişkilerin çıkar üzerine dayandığı açık bir şekilde görülebiliyor. Rusya ithalatında Türkiye ikinci pozisyonda yer almaktadır. Bu sıralamada birinci ise Almanya'dır.

Bunun yanında Türkiye Rus askeri teknolojisinden de yararlanmak istiyor. Rusya ise Karadeniz Akdeniz petrol taşımacılığında Türkiye'den "yardım"

istiyor. "Her alanda işbirliğimizi geliştirmekte kararlıyız" diyen Putin TC ile ilişkilerinin ne kadar önemli olduğu mesajını vermiş oldu. Bunun da ötesinde Putin'in basın açıklaması bayağı çarpıcıydı; "Başbakan Recep

Erdoğan hükümete geldikten sonra ilişkilerimiz daha istikrarlı oldu. Özellikle de hassas nokta olan terörizme karşı mücadelede". TC'nin PKK'ya karşı mücadelesinde Rusya'ya ihtiyacı olduğu Rusya'nın ise Çeçenlere karşı mücadelesinde açık

bir şekilde ihtiyacı olduğu açık bir şekilde görülmektedir. Daha önce kadar Ruslar Kürtleri, Türkler de Çeçenleri kul-lanarak kendi aralarında çıkar çatışması yürütüyorlardı. Ancak petrol ve ticaret de bunları birbirine daha fazla da bağladı. TC Rusya'ya ihracatını artırma arzusunda. Rusya da aynı şekilde TC'ye doğal gaz satma ve boğazlar üzerinden petrol ticaretini artırma arzusunda. Bu iki ülkeyi birleştiren ve üst düzeyde altı değişik konuda anlaşma imzalamalarının temelinde yatan işte bunlardır. TC cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer'in yaptığı basın açıklaması herşeyi özetler: "çok zamanında yapılmış bir girişim".

Petrol Savaşları

Yeni yıl yaklaşırken İngiltere büyük petrol satıcıları arasında Morrison fiyat düşürmekle parladı.

Morrison supermarket zincirleri petrol satış fiyatını litre başı 3.5 peni düşürerek 79.9 peniye indireceklerini açıkladılar.

Shell, Esso ve BP fiyattan birkaç peni keserken hemen ardından diğer süper market büyükleri Asda, Tesco ve Sainsbury de bu %4'lük indirimle ayak uydurdular.

Petrol fiyatlarındaki bu indirimlerin bir kaç hafta öncesi yapılan bir kamuoyu araştırmasında ise halkın her seneye göre bu sene Noel alışverişlerini çok fazla kısıtlamakla açıklanmıştı. Noel dolayısıyla stoklarını artıran büyük mağaza zincirleri ellerindeki stoku hızlı bir şekilde paraya çevirmek amacıyla kitleleri petrol fiyatlarını düşürdükleri inancıyla kendi mağazalarına çekmeyi hedefliyor.

50 dolar dolayında seyreden petrolün varil fiyatı bugünlerde 40 dolar civarına düşmesi benzin fiyatlarındaki düşüşü beraberinde getirmemiştir. Petrol tekel-lerinin azami kâr hırsı ile benzin fiyat-

larını yüksek tutması Morrison gibi süper marketlerin ellerindeki stokları hızlı bir şekilde paraya dönüştürmek gayesiyle petrol fiyatlarını tek taraflı indirdi. İlginçtir ki Morrison'un bu açıklamasıyla beraber bütün petrol tekel-leri Shell, Esso ve BP gibi, Morrison'un %4'lük düşüşünü uygulayarak petrol kartelini devam ettirdiler.

Petrol üretiminde bir rahatlatma olmasına karşın petrol fiyatları 40 doların altına düşmemektedir. Hatta petrol fiyatlarının daha aşağı düşmemesi için OPEC üyesi ülkelerin petrol üretimini azaltacakları da gelen haberler arasında. Bilindiği gibi son birkaç aydır OPEC üyesi ülkeler özellikle ABD ve Çin piyasasının petrol talebini karşılamak amacıyla üretimlerini artırmışlardı. Bu kadarlık bir artış OPEC tarihinde 25 yıl önce de olmuştu. Bilindiği gibi petrol fiyatlarındaki aşırı artış bütün dünya ekonomisini krize iter.

Petrol tekel-leri olan Anglo-Amerikan emperyalistleri petrol üzerinden tüm dünya ülkelerini rehin olarak tutmaya devam ediyor.

Kültür - Sanat... Kültür - Sanat... Kültür - Sanat

Kulis

Halil Yılmaz
halilyilmaz23@yahoo.com

"İnsan Kime Hizmet Ettiğini Bilmeli"

9 Aralık Perşembe akşamı girdik bir mutfağa ama hala etkisi üzerimizde. Yazımın başlığı bile oyundan bir replik.

Arabahmet Kültür Evi'ne ilk girdiğimde gözüme çarpan ilk şey Tiyatro EKİM'in panosu oldu. 4 yıllık geçmişlerinde neler yaptıklarını küçük bir perde üstünde ve açık bir şekilde gösteriyorlardı bu profesyonellere taş çıkartan genç grup. 4 yılda 4 oyun. Bu kadar maddi sıkıntı içerisinde muazzam bir şey bu. Büyük bir deryada kasırgaların içinde küçük bir sandalla yol almak gibi. Küçük olduğuna bakmayın sandalın. Gövdesi sanki çelikten, kürekleri de demirden. Eee tabi ki kürekleri ve dümeni çeviren kollarda da bitmek nedir bilmez bir kuvvet. İşte size Tiyatro EKİM'in kısa bir özeti.

Her neyse biz Zengin Mutfağı'na dönelim. Sahneye girdiğimizde mütevazı bir dekor karşılıyor bizi. Eee! Dekorcu arkadaşımızda bu kadar paraya bu kadar dekor diyor sanki. Ama bir mutfağın sıcaklığına sokacak kadar yeterli. Oyun başlıyor bıyıklı

arkadaşın (ışıkçının) ışıklarıyla birlikte. Ve esas oğlan giriyor sahneye fotr şapkası ile. Ve "ben aşçıyım" diyor seyircilere. Anlatmaya başlıyor teker teker ne geçiyse başından son zamanlarda, 20 yıldır çalıştığı bu "Zengin Mutfağı"nda. Bir taşralı delikanlı mutfağın hizmetçi kızına abayı yakmış. Tabi o sıralar Haziran olayları patlak vermiş. Patron Avrupa'ya kaçmış. Daha sonrasında 12 Mart olmuş. Tekrar köşkün sahibi dönmüş ama yanında bir köpekle. Etraf curcuna anlayacağınız. Ama bizim delikanlı abayı yaktığı kızla evlenmekte kararlı yine de. Ve bir gün radyoda bir anons. Ali Kara polislerce aranıyor. İhbar edene ödül var. Bizim taşralı delikanlı ne yazık ki Ali'yi tanıyor. Belki bu ödülle evlenebilirim diyor. Köşkten çıktığı gibi polise gidiyor. Yerlerini biliyorum diyor. Ve tabi ki bizim Ali öldürülüyor. Taşralı delikanlı bilmiyordu Ali'nin öldürüleceğini. Sadece yakalanacak demişlerdi ona polis efendiler. Sığınacak bir yer lazımdı taşralı delikanlıya. Ne yazık ki

bu yer de Kerim Bey yani fabrikatör Kerim Bey'in yanı olmuştur. Aşçının kendi dünyası, ete suya karışmayan yapısı, işçi Ahmet'in politik bilinci, şoför Seyfi'nin entelektüel yapısı, hizmetçi kızın aile kurma rüyaları birinci perdeyi süslüyordu. Birinci perdeyi bitiyordu.

İkinci perde başlamadan hemen önce ufak bir perde sorunu yaşandı ama o kadar önemli değildi. 2. perdede taşralı genç Selim tamamen farklı çıktı karşımıza. Kendine güvenen, kontrgerilla kıyafeti içerisinde. Anlaşılan Kerim Bey, fabrikatör Kerim Bey, epey değiştirmişti bizim taşralı genci. Ha bu arda bizim Aşçı köpeği zehirlemeye karar vermiş. Ve de dediğini de yaptığında köşk karışmış. Selim kızdan şüpheleniyor. Kız Seyfi'den. Köşk tekrar karışıyor anlayacağınız.

Bu arda Kerim Bey Selim'e bir görev daha veriyor. Kendi fabrikasını örgütleyen işçileri temizleme görevi. Ahmet bunu öğrenince hemen harekete geçiyor. Ve Selim'den önce varıyor işçilerin yanına. Ve bizim

aşçının şu sözleri ile noktalanıyor oyun. "Ayrılmak mı zor, Kerim Bey'e hizmet etmek mi zor? Hadi bana eyvallah!"

Tamamı ile epik öğelerle süslenmiş bu oyun, şu günlerde tartışılan mizah anlayışına çok etkili bir cevap veriyor. Son zamanlarda herkesin söylemeye çekindiği güldürürken düşündürmek sözünü ellerinden geldiği kadar yüksek sesle haykırıyor Tiyatro EKİM. Türk tiyatrosunda toplumcu tiyatroyu sonuna kadar savunan ve her oyunu bu amaca hizmet eden Vasıf Öngören'in 20. ölüm yıldönümünde bize hatırlatması da Tiyatro EKİM'i daha çok alkışlamamızı gerektiriyor.

Gerçekten 2 saatiniz varsa boşta, tiyatro aşkı ile kuşanmış bu grubun oyununu izlemek o 2 saati tamamı ile dolduracağınızdan şüpheniz olmasın. Ve başladığımız gibi bitirelim yazımızı Lütfü Usta'nın (aşçı) sözleri ile. "İnsan kime hizmet ettiğini bilmeli. Ayrılmak mı zor, Kerim Bey'e hizmet etmek mi zor? Hadi bana eyvallah!"

Tiyatro EKİM Sahnede

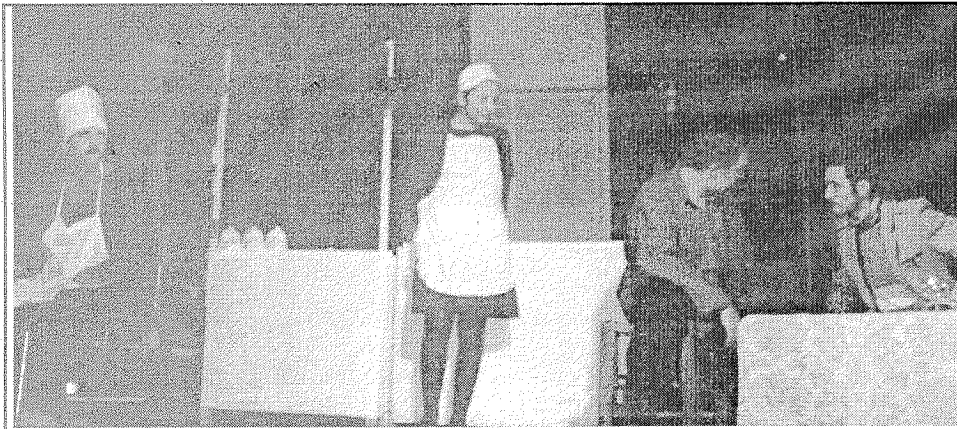
Tiyatro EKİM, 9 Aralık Perşembe akşamı Arabahmet Kültür Evi'nde Vasıf Öngören'in yazdığı "Zengin Mutfağı" adlı oyunla perdelerini açtı. 1970'li yılların Türkiye'sinde geçen oyun bir köşkün mutfağında yaşanan traji-komik olayları anlatıyor. Seyircilerin büyük beğenisini toplayan oyun ayakta alkışlandı. Seyircilerle yaptığımız konuşmalarda oyunun hem oyunculuk bazında, hem de kurgu bazında profesyonellere taş çıkarttığını belirttiler. Oyun sonunda yaptığımız röportajda Tiyatro EKİM'in yönetmeni Halil İbrahim Demir şunları belirtti:

"4 aylık uzun bir çalışma programından sonra elimizden geldiği kadar iyi bir oyun sergiledik. Yardımı geçen bütün kurumlara teşekkürü bir borç biliriz. Oyundan çıkan seyircilerin yüzlerinde bir gülümsemenin yanında kafalarında

bir soru işareti bırakabilmişsek ne mutlu bize. Ayrıca ölümünün 20. yıldönümünde büyük usta Vasıf Öngören'i tiyatro seyircilerine hatırlatmakta bizi çok mutlu etti."

"Zengin Mutfağı"nın Lefkoşa'daki sahnelenmesine 19 Aralık Pazar akşamı saat:19:00'da Arabahmet Kültür Evi ile ara verilecek ve Ocak ayında oyun Kıbrıs turnesine çıkacak.

Tiyatro EKİM yetkilileri oyunun Mağusa, Gıme ve Güzelyurt'a da sergileneceğini, fakat şu anda tam tarihlerin belli olmadığını, sonradan açıklayacaklarını belirttiler.

Gardaş'ta Sosyal Faaliyetler Artıyor

Kıbrıslı Rum ve Türk gençlerin ilk ortak örgütü olarak bir yıldan fazladır Lefkoşa'da 5 Arsinos St.'de faaliyet gösteren Gardaş Örgütü diğer faaliyetler yanında Cumartesi geceleri için yeni bir faaliyet devreye koydu. Gardaş'tan yapılan açıklamaya göre her Cumartesi gece 9'da başlayacak Müzik Geceleri düzenleniyor. Müzik yetenekleri olan gençlerin Cumartesi geceleri kendi müziklerini gönüllü bir şekilde herkesle paylaşacaklar.

Gardaş'ta seviyeli sohbetlerle ve müzik dinleyerek eğlenmeye herkes davetlidir.

MUSIC nights in Gardash
every saturday, at 21:00

Julia
Christos
Emre
Giorgos
Evren
Robin

GÖRÜŞ

Ali Yalçınay

Statükoyla İşbirliği Yapan Beyler! Büyük Suçlusunuz!

Evet sevgili halkımız! Suçludurlar! Neden mi?

Daha bundan birkaç ay öncesine kadar onbinlerce insanımız yollarda, sokaklarda barış türküleri ile, özgürlük türküleri ile, barış ve bağımsızlık için yürüdük, mücadele ettik ve statükoculara karşı kavga verdik...

Neden statükoculardan nefret etmiştik?

Biz sokaklarda barış türküleri söylerken, işçimizle, emekçimizle, yoksul insanlarımızla kolkola, omuz omuza kavga verirken onlar "muz bahçelerinde" geziyor, halka "sinek" diyor, faşistleri adamıza getirip işbirliği içinde kendi burjuva çıkarlarını koruma amaçlı ellerinden geleni arkalarına koymuyorlardı.

Artık onları istemiyorduk. Denктаş ve oğlu gibi, Eroğlu ve diğer yandaşları gibi adamların bu adanın yönetiminde hak sahibi olmalarını istemiyorduk.

Referandum bitti, bunların hepsi unutuldu. Tekrardan bir iktidar oluştu. Yine barışa ulaşamadık, yine bağımsızlığa ulaşamadık, hala daha bölünmüşlük devam ediyor, hala daha emperyalistlerin işgalinden kurtulamadık.

Barıştırmadılar; Türkiye, Yunanistan, İngiltere, AB ve ABD hayranları yine halka yapacağını yaptı ve adamızın bölünmüşlüğü devam etti.

Geçen günlerde meclisten bir karar çıktı. Neydi peki bu karar? "Kıbrıs

Cumhuriyeti'ni Tanımama Kararı!"

Yahu; Kıbrıs Cumhuriyeti, KKTC, Türkiye, Yunanistan, AB, ABD...

Nereye gidiyoruz? Ne yapmaya çalışıyoruz?

"Ulusal Konsey" mentalitesini savunan partiler vardı: UBP, DP, MAP, KAP...

Ne diyorlardı bunlar: "Geliniz bir Milli Konsey oluşturalım, alternatifsiz değiliz! Geliniz KKTC'yi tanıtalım!"

Ee peki şimdiki durum ne?

Geçen gün mecliste 50 kişinin birden oy verdiği bir karar vardı. Tam "ulusal konseyci" kafaların verebileceği bir karardı bu karar.

İşin garip yanı ne miydi?

O kolkola yürüttüğümüz CTP, BDH, TKP ve BKP de bu statükocularla ortak şekilde bu kararı destekledi ve ülkemizin barış sürecine en büyük darbeyi vuracak olan "Kıbrıs halkını oyalama" konusunda ortak bir karar çıktı!

Neymiş efendim, Türkiye AB'ye girecekmiş de Kıbrıs Cumhuriyeti'ni tanımaması lazım olmuş. Çünkü biricik AKP'nin siyasetleri suya düşmesinmiş!

Halkımız barış istiyor, halkımız özgürlük istiyor, halkımız bağımsızlık istiyor, meclisimizin yaptığı işlere bakın.

Eskiden "Türkiye Kıbrıs Sorunu'na karışmasın" diyenler veya en azından öyle dediklerini iddia edenler, bugün çıkıp UBP ve DP ile Türkiye'nin emekçi yoksul halkına en büyük zararı verecek olan "emperyalist AB'ye giriş" yolunu

bugün kendi elleri ile veriyorlar.

Bu partiler bir de dönüp "Kıbrıs'a barış getireceğiz, Kıbrıs'ı bağımsızlığa kavuşturacağız" diye halkı yalanlarla uyutuyorlar.

Yalancının mumu yatsıya kadar yanar!

Artık halk CTP, TKP, BDH ve BKP'nin acaba neresine güvenecek? Acaba Türkiye'ye entegre olma, barış sürecine en büyük darbeyi vurma yolunda aldıkları bu karar karşısında halka bu partiler nasıl cevap verecekler?

Burjuva amaçları ve idealleri uğruna UBP ve DP gibi statükocu partilerin yolunda daha ne kadar ilerleyecekler? Kıbrıs halkının bağımsızlık isteğine, barış isteğine, AKP hegemonyasında hergün daha fazla darbe yiyen Anadolu'nun kardeş devrimci halkına tokat üstüne tokat vermeye hazırlanan AB emperyalizmine destek vermeyi daha ne kadar sürdürecekler?

Bize, eğer verebilirlerse çıksınlar da bu soruların cevaplarını versinler!

Türkiye'nin AB'ye girişi, KKTC'nin tanınması veya diğer emperyalistlerin alacağı her karar Kıbrıs Sorunu'nun barış sürecini yavaşlatır ve adamızdaki bölünmüşlüğü katkı sağlar.

CTP, TKP, BDH ve BKP'nin aldıkları bu işbirlikçi, teslimiyetçi karara Kıbrıs halkı en güzel yanıtı işçisiyle, emekçisiyle, yoksul insanıyla verecektir.

Emperyalizme karşı Türkiye'ye teslimiyete karşı, barış karşıtlarına karşı her birey Anti-Emperyalist Birleşik Cephe'de yerini mutlaka almalıdır.

Barış, ancak ve ancak sosyalizm ile gelecektir. Emekçi Kıbrıs halkı, yoksul Kıbrıs halkı, işbirlikçilere gereken cevabı verecektir.

Kıbrıs işçi sınıfı ve yoksul halkı artık birleşmelidir. İşbirlikçilere karşı ortak mücadele etmeli, barışa engel olan her emperyalist güce karşı en devrimci mücadeleyi kolkola vermelidir.

KSP, bu süreçte kendi tavrını en güzel şekilde ortaya koyan yegane parti olmuştur. KSP, halkın barış isteğine, bağımsızlık isteğine, özgürlük isteğine en güzel ve en doğru tavır koyan yegane parti olmuştur.

Ucu görünmez AB macerası yolunda yürüyen AKP iktidarının esiri olmaya çağız!

Türkiye'ye bizi yalamamak isteyenlere kulak asmayacağız!

Anadolu halkının ve Kıbrıs halkının AB gibi emek düşmanı, yoksul kanı akıtan emperyalist bir birliğe dahil olmasına izin vermeyeceğiz!

Bilelim ki barış, sosyalizmle gelecek. Bilelim ki barış, Marksizm-Leninizm'in zaferiyle gelecek.

Bilelim ki barış, Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti'yle gelecek.

Bilelim ki barış, ancak ve ancak halkın partisi KSP ile gelecek.

SOSYALİST GÖZLEM
Özdemir Gücer

Kıbrıs Rum Burjuvazisi de Statükonun Hizmetindedir

Turgut Afşaroğlu olayların dış görünüşlerine göre analizler yapan ve doğal olarak sık sık yanlış ilginç bir yazardır.

Turgut hoca, Kıbrıs Sorunu'nda içinde bulunduğumuz süreçte kozların Kıbrıs Cumhuriyeti'ne(Kıbrıs Rum tarafına) geçtiğine ve Papadopolos'un veto kozu ile Türkiye'ye her istediğini yaptırabileceğine inanıyor. Afrika'da yayınlanan köşe yazılarından ben bu sonucu çıkarıyorum.

Öte yandan Serdar Denктаş "Rum cumhuriyetinin boyu Türkiye'yi veto edecek kadar uzun değil" diyor.

Hangisi daha gerçekçi?

"Kozlar Papadopolos'ta diyor Turgut hoca mı, yoksa "o kadar uzun boylu değil" diyen Serdar mı?

Ben Serdar'ı daha gerçekçi buluyorum.

Nedenini anlamak için olgulara bir göz atalım.

Türkiye'nin Kuzey Kıbrıs'ta uluslararası hukuka aykırı varlığı kendi gücüne mi dayanmaktadır? Yani ABD ve AB'ye rağmen mi?

Hayır! Tam tersine onlar sayesinde. Bizzat ABD ve AB dünyanın birçok yerinde uluslararası hukuka ters olarak işgalci durumdadırlar.

Annan planı, ABD'nin AB'nin de rızası ile, Kıbrıs sorununu çözmek için değil, Türkiye'nin Kıbrıs'taki varlığını 'kılıfına uydurarak' uluslararası hukuk çerçevesine oturtmak için planlanmış bir tezgah idi.

Referandumdan bir "evet" bir de "hayır" çıkması da tezgahın bir parçası idi.

Referandum sonrasında, Kıbrıs'taki Türk işgalinin sürmesine ve kuzeydeki rejimin uluslararası statüsünde hiçbir gelişme olmamasına rağmen hem AB, hem de ABD bu rejimi kalıcılaştırma ve meşrulaştırma yönünde adımlar atıyor. Üstelik Kıbrıs Cumhuriyeti hükümetinin de rızası ve desteği ile!

'Yeşil hat tüzüğü' denilen tüzüğün asıl amacı bu!

Kıbrıs Cumhuriyeti yönetiminin, Cumhuriyet yönetimi gibi değil de Rum yönetimi gibi davranması, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti tarafından verilmiş resmi belgelere gayri resmi olarak itibar gösterip pratikte tanımasını, "Maraş'ı verin Mağusa limanını açalım" demeleri hep bunun işaretleri!

9 Kasım 2004 günü ABD elçiliği K.T.Ticaret odasında Kıbrıs Türk işadamlarına sözde "ABD ile ticaret nasıl yapılmalı" konulu bir eğitim semineri verdi.

Seminerde her işadamlarının bildiği ithalat, ihracat, bayiliklerle ilgili genel konular dışında dişe tırnağa yarar birşey yoktu.

Seminerin asıl amacı Rum tarafına mesaj vermektir. Rum kamuoyunu ABD'nin bölgedeki yeni planlarına hazırlamaktır.

ABD büyükelçisi Klosson, seminer sırasında yaptığı konuşmalarda, daha önce hiçbir Kıbrıslı Türk yetkilinin

ABD'nin Dışişleri Bakanı ile görüşmediğini, ama M.A.Talat'ın görüşüğünü, Kuzey Kıbrıs'a milyonlarca dolarlık yardım paketinin yolda olduğunu ve direk ulaşım konusunun bir çare bulunmak üzere incelenmekte olduğunu söyledi.

Benzer yaklaşımlar AB yönetimlerinde de görülmektedir. Zaten yeşil hat tüzüğünü ortaya koyan da onlardır. AB toprağında işgalci olduğu için Türkiye'ye karşı tavır almak AB'nin gündeminden tamamen düşmüştür.

Gerçek şu ki AB içinde AB toprağı işgal eden ilk ülke Türkiye olmayacaktır. İngiltere de Kuzey İrlanda'yı işgal etmektedir. İngiltere ile İrlanda AB üyesi oldukları halde aralarındaki sorun çözümlenememiştir.

Emperyalizmin pusulası azami kârdır. Emperyalist ülkelerin politikaları paraya ve kâra göre belirlenir. ABD ve AB emperyalistlerinin Türkiye'de çok büyük ekonomik ve stratejik çıkarları vardır. Küçük Kıbrıs için Türkiye'deki çıkarlarından ne biri ne de diğeri feragat eder.

Kıbrıs'ın ve Papadopolos'un ne yazık ki hiç şansı yok. Onlar bu pazarlıktan belki biraz daha fazla pay kaparız ümidiyle hareket ediyorlar. Bunun dışında Kıbrıs'taki statükoyu kabullenmiş ve boyun eğmiş durumdadırlar.

Böyle olmasaydı, AKEL dahil siyasi partilerin büyük çoğunluğu referandumda hayır demezlerdi. Bu referandum onlar için 'ehven-i şer'di! Doğrusu ben,

referandumda iki evet çıksaydı, yine de ABD ve AB'nin Annan planını uygulayacaklarına inanmıyordum.

Ne yazık ki Kıbrıs Rum hakim sınıfları emperyalist güçlerin tezgahını bozmak için "evet" demediler!

Tam tersine bu tezgahı desteklemek için emperyalist güçlerle bilinçli bir işbirliği yaptılar.

"Hayır" demekle Türkiye'yi aklarak, ABD, AB ve Türkiye'yi mutlu eden sonuca rıza gösterdiler.

Bundan sonra Türkiye'nin AB'den tarih almasını veto etmeleri söz konusu değil.

AB'deki veto hakkı sadece birkaç yağlı kemik daha koparabilmek için Rum burjuvazisinin azıcık daha pazarlık etmesine yarar.

İşte bu nedenlerden dolayı TC AB'ye girene kadar ve girdikten sonra bile Kuzey Kıbrıs'ın TC'ye bağımlılığı devam edecektir.

Kıbrıs sorununda TC'nin AB'ye girmesiyle birlikte sınırlı bir uzlaşmaya varılsa bile, gerçek bir çözüme ulaşmak mümkün görünmemektedir.

Sadece TC'ye karşı değil, AB ve ABD emperyalizmine karşı mücadeleyi de hedefleyen, onlara Kıbrıs halkının üreteceği çözüm formülünü dayatacak, Kıbrıs'ın her iki yanından halk güçlerini birleştiren güçlü bir halk cephesi oluşturulmadan, ve birlikte güçlü bir barış mücadelesi yürütülmeden Kıbrıs'ta burjuva barışı dahi elde etmek çok zordur.

İspanya iç savaşı

Sayı 134'den devam...

Devrimin Gerilemesi- Cumhuriyetçilerin Yenilgisi

Siyasette zamanlama çok önemlidir.

Birinci Negrin Hükümeti'nden istenileni tam anlamı ile bir türlü elde edemeyen İspanya Komünist Partisi, savaşı kitlelerin yılgınlık göstermeye başladığını gözlemledi. Ancak Negrin bir yandan Franco ordusunu yenmek isterken diğer yandan komünistlerin kızıl ordu kurma girişimlerini de kısıtlamaya çalıştı. Aslında sorun sadece burada değildi.

Başından beri sol güçler dağınık hareket ediyordu. Asgari bir programa sadık kalma ve adım adım ilerlemeleri hantaldı. Faşist saldırı sırasında da birçok konuda aynı durum gözlemlendi. Ancak bir dizi konularda da uyum sağlandı.

Ekim 1937-Şubat 1938 arası geri çekilme olmamıştı.

Centrist Sosyalist Savunma Bakanı ve Anarşistlerin (CNT) en güvenilir temsilcisi Prieto daha 1938'de bakanlara savaşı kaybedilmesinden korktuğunu açıkladı.

Alman ve İtalyan askerlerinin de yer aldığı Faşizme karşı savaşta ilerleme sağlanamaması karşısında uluslararası konjekte bir değişme olana kadar savaşı uzatma düşüncesi gündeme geldi.

Devrim gerilemeye başlamıştı.

Cephe gerisinde daha planlı bir savaş ekonomisi gerektiğini herkes biliyordu. Ancak Anarşistler "tüm otoriteye karşı" oldukları için savaşa yönelik ekonomik planlama işlerine gelmiyorlardı.

Orta İspanya'da oluşturulan bazı köylü kolektifleri kapatılarak sadece büyük latifunda işletmelerden alınan toprak ve teçhizat kolektifleştirildi. Küçük üreticiye toprak geri verildi.

Ancak Anarşistler bu girişimin savaş için gerekli bir adım olduğunu anlayamadılar ve Komünistleri küçük toprak sahiplerinin toprakları üzerinde zorla kurulan kolektifleri dağıttıkları için suçladılar, suçluyorlar.

Devrim geriliyordu.

Gerçekten de 1938 yazından sonra Sosyalistler Sovyetler birliği hakkında olumsuz sözler söylemeye başladılar. CNT'nin siyasi kanadı Anarşist FAI, git-kiçe komünistlerle daha yakın olan Negrin'in görevden alınması için Cumhurbaşkanı'na talepte bulundular.

Aralık 1938'e gelindiğinde silah stokları azalmıştı. Kuzey özgür bölgenin faşist Franco ordusu tarafından ele geçirilmesi yüzünden Sovyetlerin gönderdiği ve Fransa üzerinden gelen silah yardımı gelemeyi başlandı.

23 Aralık'ta Katalonya'ya saldırıya geçen faşist Franco 26 Ocak 1939'da Barcelona'yı ele geçirdi. Katalonya savaşında Franco'nun elinde 500'den fazla uçak bulunurken Cumhuriyetçilerin elinde sadece 80 uçak vardı.

23 Ocak'ta anti-faşist hükümet sıkıyönetim ilan etmesine karşın sıkıyönetime tek uyan komünistlerdi. Barcelona düşünce Largo Caberella (eski anti-faşist başbakan) Paris'e kaçtı.

Geriye Madrid bölgesi kalmıştı.

Komünistler sonuna kadar savaşmayı planlıyorlardı. Ancak Madrid Halk Cephesi şehrin komutasını komünist olmayan bir komutan olan Casada'ya verdi. Casada Franco ile gizli teslim olma anlaşması yaptı. Casada Negrin Hükümeti'ne karşı 5 Mart'ta isyan organize etti. Casada'nın beşinci kol üyesi olabileceği de söyleniyor.

Komünistler 27 Mayıs'ta Madrid'i terk etmek zorunda kaldılar. Aynı gün İngiliz ve Fransız emperyalist hükümetleri faşist Franco hükümetini resmen İspanya hükümetinin temsilcisi olarak tanıdılar.

İspanya iç savaşından Dersler

Gazetemizde dizi olarak çıkan "İspanya içsavaşı" incelemesinden görüleceği gibi

1. Anarşistler birleşik cephe taktiklerinin uygulanmasını, savaşta faşizme karşı tüm güçlerin birleştirilmesini baltaladılar. Bir yandan merkezîyetçi çalışmaya karşı durarak, diğer yandan küçük üreticileri dikkate almayarak, ve de burjuva saflarda faşist destekçileri ile cumhuriyet destekçileri arasındaki çatlağı kullanamamışlar. İç savaşın yenilgisinden sonra Katalonya milis komitesi üyesi anarşist Abad de Santillan dönemle ilgili şu çarpıcı açıklamaları yaptı: "ekonomik kurumları örgütlemedik ve hiç bir planımız yoktu. Mülk sahiplerini fabrikalardan attık. Oralara komitelerin kontrolünde biz yerleştik. Ancak ekonomiyi koordine etmek için gerekli bağlantıları yaratmak amacıyla hiçbir girişimde bulunmadık. Plansız çalıştık ve ne yaptığımızın bilincinde bile değildik.

2. Troçkistlerin örgütü POUM bir ajan örgütüydü. Bunlar bugün bile hala daha George Orwell'i savunmaya çalışıyorlar. Ama komünistler bu adamın ajan olduğunu biliyorlardı. Troçkistlerin içindeki ajanları biliyorlardı. Nasıl mı? Cambridge takımı diye bilinen komünist ajanlar İngiliz gizli servisinin en üstündeydi de ondan. Troçkistler anarşistleri de yedeklerine alarak merkezi ve disiplinli ve tüm güçleri faşizmi dur-

durmaya, yenmeye yoğunlaştıran bir disiplinli ortak çalışma yapılmasını önlediler. İşte buna polis taktiği denir. Daha geçenlerde İngiliz MI6 gizli servisinin başındakiler bu yöntemin kullanıldığını anlattılar, ve bunun kullanıldığını bilmeyen kişi aptaldır. Mayıs 1938'de Barcelona'da komünistlere karşı yapılan saldırıların Beşinci Kol tarafından örgütlendiği Hitler'in Franco rejiminin büyükelçisi Faupel tarafından doğrulanmıştır. Komünistlere yapılan

saldırıdan beş gün sonra yaptığı açıklamada Faupel Franco'nun ve Hitler'in ajanlarının Barcelonada bilinçli bir şekilde sokak çatışmasını provoke ettiklerini açıklıyorlardı. Başlangıçta Franco'nun bu konuda kuşku- ları olduğunu ama daha sonra gelen raporların doğru olduğunu Faupel'e doğruladı.

3. Sorun siyasi olarak, taktikler olarak kimin doğru kimin yanlış olduğudur. Burada Troçkistler ve anarşistlerin (içlerindeki ajanları dışlasak bile) yanlışlığı açıktır. Onların siyasetleri bu yenilginin esas nedenlerinden biridir (bu siyaset polis faaliyetlerine zemin de oluşturmaktadır).

4. Savaşla oyun oynanmaz. Marks ve Lenin'in dediği gibi, bir kere başladıysan iç savaşa sonuna kadar götürmek zorundasın. Bu da merkezi ordu- silahlı güç-ve teknik donanımlı silahlı güç ister. Gerillayla, dağınık milislerle kendi başına sonuç alınmaz. Bunlar savaşın bir parçasıdır. Gerillalar ikinci dünya savaşında bilhassa cephe gerisinde devreye konulmuşlardır SSCB tarafından. Yani anarşizmin örgütsel mantığı savaşta yenilginin ilanının ta kendisidir. Bunu açıkça Abad de Santillan'ın açıklamasından da görebiliriz: "eğer Özgürlükçü (anarşist) örgütler ciddi olarak cepheye kendi silahlarını ve savaş için gerekli materyal ve insanları göndermiş olsaydı savaş bir kaç ay içerisinde sona ererdi. Cepheye 30 bin civarında piyade ve çok az sayıda bataryalar olmasına karşın cephe gerisinde anarşist örgütlerin elinde 60 binden fazla piyade ve büyük oranda cephane vardı."

Bir de buna burların birlikte iş yaptıkları ajan Troçkistleri ekleyin.

5. Komünistler açısından durum devrimin yenilgiye uğradığı noktada yaptıkları hatalardan dolayı çok büyük kayıplar vermelerine yol açtı. Stalin İspanyol komünistleri hakkında "devrimin kabardığı dönemde çok cesur ve kararlı hareket ettiriler ancak devrim yenilince kitlelere devrimin gerilediğini anlatarak planlı geri çekilmeyi sağlayamadılar" diye bir değerlendirme yapmıştı.

Kıbrıs'ta emperyalizme ve işgale karşı mücadele verdiğimiz bu günlerde İspanya iç savaşının öğretileri çok önemli yer tutmaktadır. İspanya'da faşizmin demokratik güçleri yemesinin arkasında yatan nedenlerden biri olan ortak hareket etme ve tavizsiz kararlı tavır çok önemli rol oynamaktadır.

KAVGAMIZ

ykavgamiz@yahoo.com

Yusuf ALKIM

Örgütlenme Üzerine

Kıbrıs Sosyalist Partisi, yaklaşık iki sene önce kurulmuş olsa da, siyasi yapılanma olarak ortaya çıkmaya başlaması çok daha öncelere dayanıyor.

Uzun yıllardır Kıbrıs devrimci hareketi içerisinde gerçek anlamda Marksist-Leninist bir seçenek yaratmaya çalışan bu hareketin, daha bir çok yeni açılımlar yapması, taktiki adımlar atması ve stratejik hedef olan Anti-Emperyalist Birleşik bir Cephe'nin yaratılabilmesi için bir çok aşamadan geçilmesi gerekiyor.

Ve tabiki ana hedef olan komünizme kadar koşulacak uzun bir maraton!

Hangi adımın kesin olarak ne zaman atılması gerektiği belli olmasa da, belli olan bir şey var ki, o da mücadelemizin uzun soluklu olduğu ve mücadelenin zafere ulaşabilmesi için bizlerin dikkatli, disiplinli, programlı ve doğru teori ile donanımlı olmamız gerektiği.

Geçmişten günümüze kadar olan süreçte bu hareket kadrolarını oluşturmaya ve birikime sahip, hedefe emin adımlarla ilerleyen bir siyaset oluşturmaya çalıştı.

Görünen odur ki, şimdiye kadar pratik içerisinde yaşananlar bu hareketin siyasi olarak ne kadar doğru ve yerinde adımlar attığını ispatlamıştır ve ispatlamaktadır.

Hareketimizin siyasi açıdan ciddi anlamda bir yanlışlığa sahip olmadığı ortadayken,

Örgütlenme ve kiteselleşme anlamında bir takım sıkıntılar yaşandığı da izlenmektedir.

Sürecin hareketimize dayatmış olduğu mücadele alanları, bizlerin arzuladığımız şekilde hareket etmesini zorlaştırmaktadır.

Eylemliliğin yükselişi ve Annan Planı'nın ortaya çıkışı, Kıbrıslı Türk halkının 26 Aralık Deklerasyonu'nu bizlerin önüne koymasına ve bizlerin de bu sese kulak vermek zorunda kalışımıza neden olmuştur.

Bu kulak veriş, halkın kuyruğuna takılıp "kuyrukculuk" yapmak yerine, hareketimizin, "Annan Planı, Strateji ve Taktik"de de belirtildiği gibi, önüne yeni taktiki açılımlar getirmeyi zorunlu kılmıştır.

Bu açılımların doğruluğu bugün çok daha net bir şekilde görülebilmektedir.

Ne yazık ki dönemsel gelişmelerin bizlere dayattığı bu taktiki açılımlar, bizlerin henüz daha sağlam bir örgütlülüğe sahip olmadan kitle içerisinde ciddi mücadelelere girmemizi zorunlu kılmıştır.

Kıbrıs'ın kuzey yarısında dahi henüz örgütlenmesini tamamlayamayan bu hareket, hem kuzey yarıdaki eylemliliklerde en aktif şekilde yer almış, hem de güney yarıdaki ilerici eylemliliklere var gücüyle katılmıştır.

Yaşanmış ve yaşanan, deneyim çıkarılmış ve çıkarılmaya da devam edilen bu dönemsel durum, bizlere örgütlülüğün önemini bir kez daha göstermiştir.

Şu net olarak görülmektedir ki, hareket olarak siyasetimiz tek doğru olsa da, bu siyaseti işçi sınıfı hareketi ile birleştirmeden siyasetimizin pek bir değeri yoktur.

Siyaset eğer kitlelere ulaşabiliyorsa ve kitlenin önünü açabiliyorsa değerlidir. Aksi halde, kitleden kopuk bir siyaset, toplumsal hareket değil sadece bir düşünce kulübü olarak kalmaya mahkumdur.

Bizler elbette ki düşünce kulübü değiliz, kitleyle az da olsa bağlarımızı kurmuş durumdayız.

Her geçen gün bu bağları daha da geliştirmekte ve siyasetimizi kitlelere anlatmaya devam ediyoruz. Bu çalışmada çok daha fazla çalışma yapmamız gerektiğinin çok iyi bilincindeyiz.

Yani siyasetimiz her geçen gün daha da değer kazanmakta, kitlelere mal olmaktadır.

Ve şunun da bilincindeyiz ki, geleceği şekillendirecek olan sınıf işçi sınıfından başka bir sınıf değildir.

İşte bugün önümüzde duran en önemli görev siyasetimizi işçi sınıfına ulaştırmak ve siyasetimizi işçi sınıfı hareketi ile birleştirmektir.

Her türlü baskıya, çarpıtmaya, çamur atmaya ve medya ambargosuna rağmen bunu başarmak sınıfımıza ve tüm Dünya Komünist Hareketine karşı olan görevimizdir!

Elbette bu hiç de kolay olmayacak. Başta dedik ya; "Önümüzde daha çok uzun bir mücadelemiz var!" diye.

Devam Edecek...

Trafik Üzerine Yoldaşların Yazışmaları

-I-

Değerli yoldaş,

Trafik sorununa değinme önerin çok yerinde. Ancak ekte verdiğin resme bak-tım. Sen de olayı "trafik canavarı" boyu-tuna indirgemişsin. Bu kapsamda sorunu ele alırsak bizim burjuva basın-dan ne farkımız olur. Burjuvazi trafikteki gerçek sorunu gizlemek için bir trafik canavarı hikayesi yarattı. Buna göre trafikte meydana gelen üzücü kazaların sorumlusu bu trafik canavarı denen şey! Yani sen, ben, tüm sürücüler, sıradan insanlar! alınacak önlem ne? İçimizdeki trafik canavarını durdurmak!

Halbuki gerçek canavar gözünü kâr hırsı bürümüş kapitalist sistem. Araba sanayii dünyanın neredeyse en çok ölüme yol açan sanayii durumuna geldi. İhtiyaca göre değil azami kâr hedefine göre ve lüks tüketim amaçlı araçlar üretiliyor. Buna karşılık toplu taşımacılık yeterli düzeye çıkarılmıyor. Toplu taşıma araçları örülüyor. Toplu taşıma araçları geliştirilmiyor.

Araçları insanlar kullanacağına göre, ve her gün milyonlarca insan araç kul-lanıldığına göre, ve de bu insanların bazılarının hata yapabilmeleri çok doğal olduğuna göre, hataları minimuma indirmek ve hata oluştuğu zaman bunun yaratacağı tahribatı minimuma indirmek için önlemler almak esas olmalıdır.

Örneğin araçların 200km saatte gitmesi bir ihtiyaç mı? Araçların süratini kısıtlamak tamamen olasıdır. Tüm araçları maksimum 60km hızla sınır-landırırsalar süratten meydana gelen kazalar azalmaz mı? İnsanlar mecbur kalsalar bile daha hızlı gidemeyecekler-ini göre zaman planlamalarını ona göre ayarlamak zorunda kalacaklar ve insan hatalarından, süratten kaynaklanan kazalar önlenecek. Ama hayır! Kapitalist daha fazla kâr etsin daha lüks ve pahalı modeller yaratsın diye canavarı bizzat arabaya yüklüyor sonra da bize "içinizdeki trafik canavarını önleyin" diyor.

Dağa geniş yollar yapılması, kavşak-ların üst geçitli alt geçitli olması (kavşak-larda tıkanmaları önleyici tedbir olarak) tüm yolların ışıklandırılması, en önemli anayollarda sıkı denetimin yanında sürekli sağlık servislerinin tedbir olarak bulundurulması ve daha alınabilecek birçok önlem vardır. Ancak tüm bunları gerçekleştirebilmek ancak sosyalist bir sanayi ve sosyalist bir devlet yönetimi ile mümkündür. Evet Trafik canavarını yok edelim ama onu yok etmek istiyorsak kapitalizmi yok etmeliyiz.

İşte size herkesin sosyalist olması için

TRAFİK CANAVARININ KÖKENİ

çok önemli bir neden daha!

Hadi bakalım, iş başı-na! Şu trafik canavarını yok edelim.

-II-

Tren ağlarını düşününüz. Demiryollarında bir tren kazası olduğunda ortalık

kalkıp iner. Niye? Çünkü orada sosyal taşımacılık var -işletmeci, ki genellikle devlettir- doğrudan sorumludur. Tren kazalarında ölenlerin sayısı nedir, mesela İngiltere'de? Bir ara özelleştirme nedeniyle 50-100 kişi öldüydü. Son dönemde (ve yine arabalar tren yolunu geçerken) 5-10 kişi öldü. Diyelim ki yılda 10, bilemedin yılda 100. Bu da açıktır ki

özel şirket-lerin para hırsı nedeniyle... Yoksa tren kazaları (sabotaj hariç) hemen hemen imkansız. İmkansız hale getir-ilebilir de! Sadece kaza ve

ölüm mü? Verimlilik diye bağırlar. Kapitalizm verimliymiş de komünizm verimsizmiş? Trenleri otomatikleştirmek mümkün şu anda hatta bir kısmı otomatik çalışıyor. Yani hemen hemen hiç işçiye ihtiyaç duymadan taşıma yapma ve de taşıma sırasındaki insanların rahat olarak dinlenmesi, eğlenmesi ve de kendi işine bak-ması mümkün. Ya ara-balar? Ya tek tek şoför pür dikkat sürecektir (dikkatini kaybettiğinde kaza yapacak, ölecek öldürecek- ki pek çok satıcı vb bütün gün işte ve de yorgun, uykulu araba sürmek zorunda), ya da yanında birkaç kişi, o da araba lüks değilse sıkışık... Ve de hızlı trenin hızına ulaş-ması imkansız. Al sana verimlilik. Bir de ölüm sayısı. İngiltere'de arı

3,500 kişi ölüyor her sene. 13,500 kişi ağır yaralanıyor -ölmüş say, belki de yürüyemez vb duruma düşüyor.

Sadece o mu? değil. Araba egzozundan çok küçük maddeler çıkıyor. Bu maddeler o kadar küçük ki ciğerlere girdi mi öksürerek çıkaramıy-

orsun ve ölüme yol açıyor. Doktorların tahminlerine göre sadece bu sene 10,000 kişinin solum hastalığından ölümüne yol açıyor.

Sadece bu mu? değil. Dumanlar dun-yanın ısınmasına ve de meselâ son dönemde aşırı artış gösteren astım hastalığına yol açıyor, vb vb.

Ama, petrol tekeli elinde tutan ve bu uğurda savaşlar düzenleyenlerden biri olarak Lady Thatcher çok sevecen bir şekilde ne demişti: "bizim araba ve petrol ekonomimiz". Var mı onun gibisi!! ve bu bayandır herkesin "seçme hakkı" olduğundan dem vuran, seçimin sorum-lusunun bireyler olduğunu iddia eden... Bu ekonomik seçimi bilinçli bir şekilde yapan böylece insan yaşamını kurtara-cak taşıma yöntemlerini bilinçli bir şek-

ilde kullan-mayan bugünkü dünya yöneticileri bu alanda, taşımacılık alanında da görüldüğü ve ispatı bariz olduğu gibi insan kanı-na girmek-te, insanları

katletmekte ve bu insan katlini dünyanın dört bir yanına da yaymaktadırlar.

Bu araba ve petrol ekonomisi geri bıraktırmış ülkelere de yayılıyor, bilinçli bir şekilde, ve malum olduğu gibi oralar-

da relatif olarak çok daha büyük can kaybına sebep oluyor.

Bu trafik canavarı denen şey yoldaşlar, açıkça cinayettir. İnsanlık düş-manı suçtur, ve biz bunu bu şekilde ele almalıyız. Araba üzerinden, bu toplum-sal değil de bireysel, gerici, verimsiz taşımacılık üzerinden ve de kazaların suçunu bireye yıkarak paçalarını kurtar-mak, işledikleri insanlık düşmanı suçu saklamak istiyorlar.

Bizim gençlerimiz olaya bilimsel ve dolayısıyla da tek insancıl yoldan bak-mayı bilmelidirler.

Şu da bilinmeli:

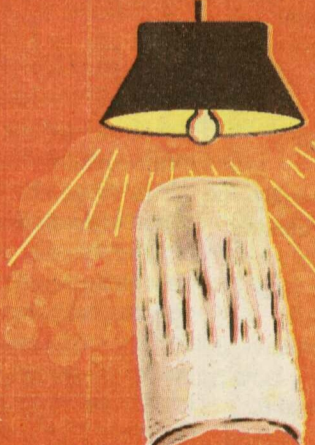
Üretimin gelişmesinde, makine üretimi temel ve öncel olduğu için, önce üretim geldiği için, taşımacılıktaki devrimi yap-mak kaçınılmaz olarak geriden gelir. İşe taşıma ile başlanamaz. Çünkü bu üreti-mi, dolayısıyla da taşıma araçlarının üretimini imkansızlaştırır, süreç içinde. Yani bizim planımız toplu taşımacılık ve bunun için de şu anda trenler ve tram-vaylar olacakken, bizler de ister istemez ve ilk fırsatta kurtulmak amacıyla bu bize miras bırakılan rezil yöntemi, ama tabii ki mümkün olduğunca toplumsal-laştırarak (otobüs, kamyon, özel ara-baların dolmuş türü kullanımı vb) ile idare edeceğiz. Ama ilk fırsatta da, şart-larımızı hazırlar hazırlamaz bu ölümcül ve de verimsiz ve zararlı taşıma meto-dundan kurtulacağız.

Haydi genç yoldaşlar gösterin şunlara kimmiş insanlık düşmanı diktatör ve de katil?

Marx, Engels, Lenin ve Stalin düşüncelerini savunanlar mı yoksa Burjuvazi mi?

TİYATRO EKİM

ZENGİN MUTFAĞI

Yazan: Vas f

TİYATRO EKİM "ZENGİN MUTFAĞI" İLE YENİDEN SAHNEDE

Tiyatro EKİM 19 Aralık tarihlerinde Arabahmet Kültürevi'nde saat 19:00'da Zengin Mutfağı adlı iki perdelik komedi oyunuyla sahne alıyor. Tiyatro EKİM Ocak ayından itibaren ise Kuzey Kıbrıs'ı kapsayan bir Turneye çıkıyor. 1970'li yılların Türkiye'sinde geçen oyun, verdiği mesajlar açısından da evrensel bir nitelik taşıyor.

Tüm halkımız davetlidir.

TİYATRO EKİM (Bilgi için: 0533 863 66 60)

Kıbrıs'ta

SOSYALIST GERÇEK

Sahibi: Kıvılcım Ltd.

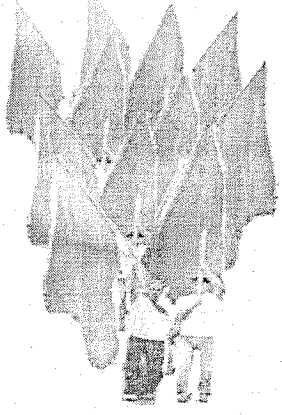
Adres: Şht. İbrahim Yusuf Sok. ATÖ Apt. No:5 K.Çiftlik/Lefkoşa
Tel: 0392 22 70 680 Fax: 0392 22 70 681

Baskı: Toplumcu Ltd.

Cengiz Han Sok. No:7 Köşklüçiftlik/Lefkoşa Tel: 22 74 872

<http://www.st-cyprus.co.uk/main/home>

e-mail: st-cypru@st-cyprus.co.uk

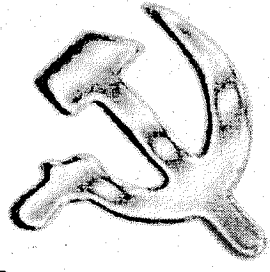
SOSYALİST GENÇLİK

Aralık 2004, Yıl:1 Sayı:17

KSP GB Yayın Organı

GENÇLİK GELECEK

GELECEK SOSYALİZMLE ÖZGÜRLEŞECEK

GENÇLİK GELECEK

Youth Form Toplantısı ve Düşündürdükleri

Kıbrıs Gençlik Formu (Cyprus Youth Form) 4-5 Aralık 2004 tarihlerinde Ayia Napa'da gerçekleştirdiği toplantılarla Formun geleceği ve Kıbrıs sorunundaki son gelişmeleri değerlendirdi.

Toplantıya KSP Gençlik Birimi'nin yanı sıra, EDON, CTP Gençlik Kolları, NEDİSY, BDH Gençlik Komitesi, NEDİK, NEOS, BKGH, NE.OI, YKP Gençlik katıldı. Yaklaşık 50 kişilik parti gençlik temsilcilerinin katılımıyla gerçekleştirilen toplantıların ilk gününde formun yeniden yapılandırılması çerçevesinde yapılması gerekenler ele alındı.

İkinci gün ise, Kıbrıs sorunundaki son gelişmeler değerlendirildi. Toplantıya katılan farklı siyasi ideolojik görüşlerden parti gençlik temsilcileri arasında sıcak tartışmalar yaşandı. Her ne kadar Kuzey-Güney partilerinden gençlik temsilcilerinin biraraya gelerek Kıbrıs sorununa Kıbrıs gençliği olarak bir çözüm bulma yönünde son derece yararlı bir toplantı olsa da, temelde bir "millî" sorun olan Kıbrıs sorununa burjuva emperyalist çerçevede bir çözüm bulmanın ne denli imkansız olduğu bir kez daha ortaya çıktı.

Soruna bulunabilecek bir çözümün içeriğinin ne olacağı noktasında yapılan

tartışmalarda ortaya konan genel görüşlerde görülen temel kaygı ya Kıbrıslı Türk veya Kıbrıslı Rum burjuvazilerinin çıkarları ya da Türkiye veya Yunan burjuvazisinin çıkarlarının ağırlıkta olması çerçevesindeydi.

Burada ortaya çıkan durum "barış isteyen, sosyal demokrat veya sol" eğilimli görüşlere sahip örgüt temsilcilerinin dahi isteyerek veya istemeyerek ama bir realite olarak bu yöne kaymış olduklarıdır.

Bunun sebebi, Kıbrıs sorununa "BM çatısı altında, iki toplumlu iki bölgeci federal ve AB üyesi bir-Kıbrıs" temelinde çözüm üretilebileceği stratejisini savunan bu güçlerin, savundukları bu burjuva emperyalist karakterdeki çözüm stratejilerinin kaçınılmaz sonucudur.

Emperyalizm şartlarında irili ufaklı tüm burjuva güçlerin ortak karakteri baskı ve empoze yöntemleriyle rakibini veya rakiplerini zayıflatmak ve kendi çıkarına olanı karşısındakilere dayatmaktır. Kıbrıs ölçeğinde bu rekabetin yansıması, ayrılıkçı ve bölücü burjuva çıkarlar temelinden hareket eden Kıbrıslı Türk burjuvazisi ile Kıbrıslı Rum burjuvazisi arasında yaşanmaktadır. Dünya emperyalist sitemi içerisindeki konum-

lanışı dolayısıyla Kıbrıs taki yerel burjuvazinin zayıflığı, bu yerel burjuvaziyi zorunlu olarak sırtını dayayacağı bir güce ihtiyaç duymaya itmektedir. Buna bağlı olarak büyük emperyalist güçlerden bağımsız olarak alternatif bir çözümün imkansızlığından dem vurmaktadır.

İşte bu burjuva emperyalist bir çözüme ulaşılabileceği stratejisini savunan Kıbrıslı demokrat, ilerici, devrimci güçleri böyle bir pozisyona sokmaktadır. Soruna bu burjuva çerçevede çözüm bulunabileceğini iddia eden ve bu hedef doğrultusunda "hep birlikte mücadele yürüten" güçler, biraraya gelerek somut olarak arzuladıkları çözümün içeriğini belirleyememektedirler.

Bunların arzulanıkları çözüme ulaşma mamalarına, tamamen farklı bir alternatif koyan KSP'nin anti-emperyalist birleşik cephe stratejisi mi engel oluyor? Söz konusu olan ve bu türden toplantılarda sürekli olarak dile getirdiğimiz, emperyalist çerçevede sorunun çözümü imkansızlığı mı, yoksa söylendiği gibi dış emperyalist güçlerden bağımsız olarak Kıbrıs sorununun çözümünün imkansızlığı mıdır?

Bunları ortaya koyduğumuz zaman gelen tepkiler "o halde neden

bulamıyorsunuz?" yönünde oluyor. Evet biz, söylendiği gibi bu soruna burjuva emperyalist çerçevede bulunabilecek bir çözüm için dahiyane örgütlenme yaratılmaması gerektiği, yapmak laflar ve yıllardır yapılmış gibi uzun saatlerce tartışan genel bir konsanasyonlarla "iyi niyet göstermek" ile meşgul tutulur, somut talepleri ortaya koyarak kalıcı bir örgütlenme temelinde, Kıbrıslı Türk ve Rum tüm Kıbrıs halkının mücadelesinin örülebilmesi için sızarak birlikteyiz. Bu yolla imkansız bir çözümün imkansız olduğunu bahsetmek emperyalist dış odaklara ortak talepler sunabilmenize olanak sağlamaz. Katılıyoruz. Ne de olsa uluslararası hukuk gerektiriyor. Hakları var! Böyle bir talebi gerçekleştirecekler? Olur mu bu çağda ateşli bir ülkede bunun yapmaları?

Bunu yapmanıza kim engel oluyor? Hıme yapın, bizden size tam destek. Yapın ve burjuva emperyalist çerçevede bir çözümün imkansız olduğunu kanıtlayın. KSP'nin yanısıra da olduğunu kanıtlayın. Bunu yapamazsanız bilin ki elleri topuz istediğini söyleyebilecek şeytani tetikte beklemekteyiz. Ama bu çözüm değil, olsa olsa emperyalist bir dayatma olacaktır. Karar sizin!!

KIVILCIM

Son günlerde gençlik örgütleri arasında yeniden ısıtılan, dillendirilen bir konuya açıklık getirilmesi gerekmektedir. Amacımız esas meselenin ne olduğu üzerinde durmaktır.

Aşağıda bahsedilenler hakkında stratejik duruş açısından haklılık olduğumuz, en azından hemen hemen hemfikir olduğumuz bir yapı olmadıktan, konuyu genel olarak gençlik örgütleri kapsamında ele alıyoruz. Eğer eleştirilerimiz karşısında "biz böyle düşünmüyoruz, yanlış biliyorsunuz" diyen bir yapı varsa, tartışmaya, doğruyu bulup ortaya çıkarmaya da hazırız. Memnuniyet duyarız.

Dillendirilen konu şu: "KSP Gençlik Birimi yapılan toplantılarda tüm konuşulanları gazete üzerinden kamuoyuna yansıtıyor. Hatta ayaküstü söylenenleri dahi yazıyor".

Bizler tarafından yazılan, gazete arşivlerinde rastladığımız ve yaptığımız iddia edilen eleştiri türü, gerek Kıbrıs sorununda gerekse de dünyaya dair ortaya konan yazıların temel siyasi ideolojik duruşların eleştirisi ve KSP'nin duruşu ana kapsamındadır. "Ayak üstü söylenenler" şeklindeki yazıların bulunup bizlere de ulaştırılmasında yarar vardır. Böylece neyin ayaküstü neyin ayak altı olduğu anlaşılabilir.

Tabii varsa

Bildığınız gibi bu konu daha önce de benzer gerekçelerle ortaya atılmış tartışılmış ve belli bir noktaya gelmiştik. Anlaşılın yanlışımız veya yeterince derdimizi anlatamamışız ki duyuyoruz. Her şeyden önce ayrı ayrı örgütler oluşumuz siyasi ideolojik farklılıklarımızdan kaynaklanmaktadır. Bu farklılıklar da doğal olarak sürekli bir çatışma halindedir ama bu farklarımız ortak hedefler doğrultusunda birlikte hareket etmemizin önünde engel değildir.

Önemli olan birlikteliğin prensiplerinin ve ilkelerinin net olmasıdır. Eleştiri meselesinde olduğu gibi. Yani hem birlikte olunabileceği hem de hatalı siyasetlerin eleştirilebileceği gayet doğal ve yapılması gerektirir. Ve burada bizim açımızdan bir sorun yok. Sanırsız sizce de yoktur ya da olmalıdır.

Kuruluşundan itibaren açıkça, KSP özelde Kıbrıs halkının, işçi sınıfının ve emekçi kitlelerin genelde de dünya işçi ve emekçilerinin enternasyonalist partisidir dedik ve attığımız her adımı da nihai hedefimiz olan sosyalizm mücadelesinin zaferi yönünde değerlendirerek ve öyle de değerlendiriyoruz.

Tahmin edilebileceği gibi, bu toplan-

ELEŞTİRİ VE BİRLİKTE MÜCADELE

tilarda tartışılan konular temel olarak ülke gündemini oluşturan konulardır. Tartışılan konular elbette ki ciddi ve hayati konulardır. Konudur aslında ama gizli değil. Hayatidir çünkü tutulan yolun sonu er ya da geç ya gerçekten bir barıştır ya da insan hayatının hiçe sayıldığı bir savaş, emperyalistler arası çıkar çatışmalarının sonucu bir savaş.

Bu toplantılarda sürekli olarak tartışılan konu Kıbrıs konusu. Kıbrıs sorununu çözüme ulaştırma konusu, çözüm önerileri vs... Biz belki daha çok uzun değil ama örneğin CTP-AKEL en eski ve iki "dost" parti olarak on yıllardır uğraşıyorlar. Ve diğer "dost" partiler de aynı. Sonuç? Ha bugün ha yarın diye halkı umutlandırma ötesi yok. Olamazdı da zaten.

Defalarca dile getirdik, anlattık, söyledik. Yıllardır, "sol" partilerimizin savunduğu öneriler üzerinden bir çözüm imkansızdır diye, iddialı mısınız, yapın da görelim diye, hatta siz tüm dost partiler ortak bir noktaya varın bizden size tam destek diye.

Bu öneri; Sorunun Burjuva emperyalist çerçevede çözülmesi önerisi, dış güçlerin insafına dayalı olarak bulunacak bir çözüm ve KSP dışındaki istisnasız tüm barış yanlısı partilerin savunduğu öneridir. İkincisi de

KSP'nin bu sorunun burjuva emperyalist çerçevede çözümünün imkansızlığı ve Anti-Emperyalist Birleşik Cephe (AEBC) stratejisi üzerinden savunduğu çözüm önerisidir. Kabaca önümüzdeki tablo budur.

Yapılan toplantılarda ortaya çıkan da esasta bu iki duruşun çatışması, yapılan eleştiriler de bunun üzerinde şekillenen eleştirilerdir. Eğer siyaset, kapalı kapılar arkasında hayat bulan bir olgu değilse bunu kitlelerle paylaşmak durumundayız. Yoksa bu toplantılarda konuşulan konular kitlelerin yararına gizlilik gerektiren konulardır da biz mi farkında değiliz? Öyleyse bilelim. Çünkü biz siyaseti yalnız ve yalnız kitlelerin çıkarına yapan bir örgütüz. Yoksa siz farklı mı düşünüyorsunuz?

Ayaküstü söylenenlerin neler olduğu bulunup çıkarıldığında onlar da değerlendirilir. Şu anda sadece şu söylenebilir, eğer bir siyaseti savunuyorsanız bu siyasetin temelinde belirli bir ideoloji vardır. Ve bu da günlük yaşamın her alanında karşınıza çıkar.

Soruyoruz, sizler ortaya koyduğunuz siyasetlere güveniyorsanız ve bu siyaset budur diyorsanız, parti, ağız, diğer örgütler, basın, yayıncı, kitlelere duyurduğunuz siyasetin temelinde mi sika yeti...

